

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

3 | 2011

HLAVNÍ TÉMA

- 250 let od založení první zvěrolékařské školy na světě 1
Vladimír Večerek

CELOUNIVERZITNÍ INFORMACE

- Vědecká a výzkumná činnost na univerzitě v roce 2010 4
prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA
- Pavilon prof. Dražana získal ocenění průmyslová stavba roku 2010 11
Alena Sýkorová

Z ČINNOSTI FVL

- Přednostové klinik, ústavů a dalších pracovišť na Fakultě veterinárního lékařství 12
Vladimír Večerek
- Organizační změny na Fakultě veterinárního lékařství VFU Brno 17
prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA

Z ČINNOSTI FVHE

- Veterinární a farmaceutická univerzita Brno se podílí na výzkumu nové nemoci
 zimujících netopýřů 18
prof. MVDr. Jiří Pikula, Ph.D.

Z ČINNOSTI FAF

- Studenti farmacie se zapojili do celostátní kampaně „Antibiotický týden“ 20
PharmDr. Alena Petříková

Z ČINNOSTI REKTORÁTNÍCH PRACOVIŠŤ

- Retrokatalogizace 22
PhDr. Jana Slámová, Tibor Uhrín
- Modernizace optické sítě na VFU Brno 24
Ing. Ladislav Žůrek

Z ČINNOSTI STUDENTŮ

- Majáles 2011 na VFU – nejen zábava, ale i pomoc 26
A. Sýkorová

ZAJÍMAVOSTI

- Rok mezi motýly III. – květen, červen 28
Rudolf Hrabák

HORIZONTY

- Střípky z historie vydávání veterinárních periodik v Čechách a na Moravě 30
Čeněk Červený, Jaroslav Doubek

UDÁLOSTI

- XVI. Studentská vědecká konference na FaF VFU Brno 34
A. Sýkorová
- VFU Brno, Královo Pole a Encyklopedie města Brna 35
A. Sýkorová
- Brouzdání Encyklopedií dějin města Brna 36
A. Sýkorová
- Vernisáž výstavy Con-front-ace 36
B. Šolcová

**VITA
UNIVERSITATIS**

časopis Veterinární
a farmaceutické univerzity
Brno

3 | 2011**Vydává:**

Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno
Palackého 1/3, 612 42 Brno

Vychází:

každé dva měsíce

Redakční rada:

prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA
– předseda
MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.
doc. PhDr. Karel Král, CSc.
prof. MVDr. Zdeněk Pospíšil, DrSc.
prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.
MVDr. Mirko Treu, CSc.

Redakce – kontaktní osoba:

Barbora Šolcová
Tel.: 541 562 001, 724 743 250
solcovab@vfu.cz

foto: Mgr. Alena Sýkorová,
archiv redakce

Sazba:

Martina Petrová, tel.: 608 740 583
petrova.m@tiscali.cz

Jazyková korektura:

Mgr. Alena Sýkorová

Tisk:

EXPODATA-DIDOT, spol. s r. o.
Výstaviště 1, 648 75 Brno

Reg. č.: MK ČR E 18254
ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 4/11:

14. 6. 2011

Příští číslo vyjde:

15. 7. 2011

Za obsah dodaných textů odpovídají
autoři

© Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno

Obálka: Studenti při doprovodných soutěžích
v rámci Majálesu 2011
foto: M. Petrová

250 let od založení první zvěrolékařské školy na světě

Při příležitosti 250. výročí od založení první vysoké školy zvěrolékařské na světě se dne 22. dubna 2011 uskutečnilo slavnostní shromáždění akademické obce Veterinární a farmaceutické univerzity Brno.

Shromáždění se konalo za účasti rektora Veterinární a farmaceutické univerzity Brno prof. MVDr. Vladimíra Večerka, CSc., MBA, předsedy AS VFU Brno prof. MVDr. Františka Trembla, CSc., místopředsedy SR VFU Brno doc. Ing. Zdenka Antoše, CSc., prorektorů prof. MVDr. Ivy Steinhauserové, CSc., doc. MVDr. Miloslavy Lopatářové, CSc., a prof. MVDr. Ing. Pavla Suchého, CSc., kvestorky VFU Brno Mgr. Daniely Němcové, členů vědecké rady VFU Brno, děkanů prof. MVDr. Aloise Nečase, Ph.D., doc. MVDr. Ladislava Steinhausera, CSc., a doc. RNDr. Milana Žemličky, CSc. proděkanů fakult, akademických pracovníků, studentů, zaměstnanců univerzity a dalších pozvaných představitelů akademického života, veterinárních správ, praktických veterinárních lékařů, potravinářských svazů a podniků. Slavnostního shromáždění

se jako hosté zúčastnili z ministerstva zemědělství ministr Ing. Ivan Fuksa, z ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR ředitel odboru vysokých škol Mgr. Jiřího Nantla, LL.M., z Parlamentu ČR z Poslanecké sněmovny předsedkyně pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Doc. Ing. Anna Putnová, Ph.D., z magistrátu města Brna první náměstek primátora Ing. Robert Kotzian, Ph.D., ze Státní veterinární správy ústřední ředitel SVS doc. MVDr. Milan Malena, Ph.D., z Komory veterinárních lékařů viceprezident MVDr. Milan Snášil, CSc. a dále představitelé oborově blízkých univerzit, a to Mendlovy univerzity v Brně rektor prof. Ing. Jaroslav Hlušek, CSc., a České zemědělské univerzity rektor prof. Ing. Jiří Balík, CSc.

Před 250 lety ve Francii na návrh generálního revizora financí a pověřeného reformátora zemědělství Henri-Leonarda Bertina a ředitele jezdecké akademie v Lyonu Claudia Bourgelata podepsal v roce 1761 ve Versailles tehdejší panovník Ludvík XV. dekret o založení zvěrolékařské školy v Lyonu. Jednalo se o založení první

zvěrolékařské školy na světě a její vznik je považován za mezník oddělující vývoj poznatků ve zvěrolékařství na neuniverzitních základech a vývoj zvěrolékařství založený na univerzitním systému výuky a vědy. Vlastní škola pak vznikla 2. ledna 1762.

Výročí 250 let od založení první zvěrolékařské školy v Lyonu se stalo příležitostí k vyhlášení roku 2011 světovým veterinárním rokem a většina vysokých škol veterinárních v tomto roce přistoupila k slavnostnímu připomenutí tohoto výročí v rámci akademických obřadů, k tomuto výročí zaměřených vzdělávacích akcí, vědeckých kongresů, konferencí a seminářů a slavnostních jednání. Nejvýznamnějšími aktivitami v rámci světového veterinárního roku bylo jeho zahájení slavnostním ceremoniálem 24. ledna 2011 ve Versailles u Paříže, bude pokračovat jednáním všech veterinárních děkanů a rektorů v květnu v Lyonu v rámci Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit s doprovodnou konferencí zaměřenou na další rozvoj veterinárního vzdělávání na univerzitách v Evropě, a bude slavnostně

■ Pohled na předsednictvo slavnostního shromáždění

■ Aulu zaplnili významní hosté, mezi nimi i rektori ostatních vysokých škol, emeritní rektori, akademičtí pracovníci a zástupci partnerských organizací

zakončen v říjnu 2011 v Kapském městě v Jihoafrické republice.

K tomuto významnému výročí založení zvěrolékařského vzdělávání na slavnostním shromáždění akademické obce Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně vystoupili rektor univerzity, ministr zemědělství a ústřední ředitel SVS ČR.

Rektor univerzity, prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA, ve svém vystoupení připomněl založení první zvěrolékařské školy v Lyonu ve Francii v roce 1761 a následně druhé v Alfortu ve Francii v roce 1765 a vznik základů zvěrolékařského vzdělávání ve Vídni v roce 1767. Připomněl společný rámec vysokoškolského vzdělávání pro veterinární výuku na vysokých školách a zejména specifiky veterinárního vzdělávání vyžadující zázemí klinik (zejména kliniky koní, kliniky buiatrické, kliniky psů a koček, kliniky ptáků, plazů a drobných savců), speciálních piteven, porážky jatečných zvířat, masné, rybí a mlékárenské poloprovozní dílny, zázemí pro chov hospodářských zvířat (zejména skotu a prasat), specializovaných laboratoří a dalšího zázemí pro zacházení s nebezpečnými patogeny (nejvyššího rizika), zázemí zvláštních virologických, bakteriologických, mykologických, a imunologických laboratoří,

parazitologických laboratoří, laboratoří pro geneticky modifikované organismy, laboratoří pro zacházení s radioaktivními izotopy, pracovišť pro zacházení s návykovými látkami, nebezpečnými chemickými látkami a pracovišť zacházejícími s RTG přístroji a další zobrazovací technikou, a také zázemí pro zacházení s pokusnými zvířaty. Veterinární vzdělávání je tak považováno za finančně nejnáročnější vzdělávání ve srovnání s ostatními univerzitními obory.

Specifita veterinárního vzdělávání se projevila na úrovni Evropské unie již v roce 1978, kdy zvláštní směrnice č. 78/1027 byly stanoveny požadavky na veterinární vzdělávání a směrnice č. 78/1026 byl regulován přístup k veterinárnímu povolání. Také současně platná směrnice č. 36/2005/EC o uznávání odborných kvalifikací, vymezuje v zásadě pouze pět povolání, k nimž je na úrovni Evropské unie regulován přístup na základě absolvování pouze kvalitních uznávaných vysokých škol. Veterinární povolání patří mezi těchto pět na takto vysoké úrovni regulovaných profesí. Veterinární vzdělávání na VFU Brno je zásluhou své kvality touto směrnicí uznáno za splňující stanovené vysoké požadavky poskytující kvalifikaci pro toto povolání.

Pro prověřování kvality veterinárního vzdělávání vznikl v rámci Evropy unikátní systém evropských evaluací, prověřující kvalitu veterinárního vzdělávání na jednotlivých veterinárních vysokých školách v Evropě. Tento systém posuzuje kvalitativní úroveň veterinárních škol a nyní se transformuje na systém akreditací pro veterinární vysoké školy. VFU Brno v současné době disponuje pozitivní evaluací v rámci tohoto evropského systému evaluací, čímž je zařazena mezi nejkvalitnější veterinární vysoké školy v Evropě.

VFU Brno s rámci vývoje evropského veterinárního vzdělávání podporuje rozvoj svých veterinárních fakult v dimenzích doporučení obsažených v závěrech z evaluace a podle dalších doporučení vyplývajících z každoročního projednávání směrů rozvoje veterinárního vzdělávání v rámci jednání Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit. Jedná se o změny v prostorovém zázemí pro veterinární výuku na VFU Brno, přístrojovém vybavení, veterinárních provozech univerzity, akademického zázemí univerzity, veterinárních studijních programech, v organizaci výuky, zabezpečení akademickými pracovníky, v prostředí pro výuku studentů a rozvoji veterinárních studijních možností.

Veterinární a farmaceutické univerzita Brno se v současné době podílí na rozvoji veterinární profese, která měla v minulosti a také v současnosti má zásadní význam pro fyzické zdraví člověka, spočívající v ochraně zdraví člověka před nákazami a onemocněními přenosnými ze zvířat na člověka a před závadnými potravinami živočišného původu, pro duševní zdraví člověka spočívající v péči o zájmová zvířata mající pro člověka v současnosti zásadní význam jako jeho společníka s významnou citovou vazbou, dále ekonomické zdraví společnosti spočívající v péči o zdraví zvířat ovlivňující významnou součást ekonomické činnosti člověka využívající zejména hospodářská zvířata, dále v plnění společenského poslání ochrany zvířat spočívající v povýšení současného přístupu ke zvířatům jako k věci na vyšší úroveň dávající jim zvláštní povahu a disponující zvláštními právy, a dále v ekologickém zdraví, spočívající v ochraně animální části živé přírody a reprezentující významnou součást úsilí člověka o zachování biodiverzity živočišných druhů.

Na závěr svého projevu rektor univerzity popřál veterinární profesi, veterinárnímu vzdělávání a Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno zvýšení

společenského uznání zejména ze strany MŠMT projevující se uznáním zvláštního postavení v systému vysokoškolského vzdělávání obvyklém ve vyspělých západoevropských zemích, dále ze strany ministerstva zemědělství projevující se uznáním zvláštního mimořádného postavení veterinární správy v ochraně zdraví člověka a zdraví zvířat a dále ze strany celé společnosti ohodnocením mimořádných výsledků ve veterinárním vzdělávání a mimořádných výsledků ve veterinární činnosti a vytvořením potřebných podmínek pro další rozvoj VFU Brno a veterinární profese na úrovni státní i soukromé veterinární sféry.

Slavnostní průběh shromáždění v aule Veterinární a farmaceutické univerzity Brno zvýraznil svým projevem také ministr zemědělství Ing. Ivan Fuksa, který připomněl výsledky a význam veterinární profese pro rozvoj zemědělství a pro ochranu zdraví člověka před nemocemi pocházejícími z potravin. Na závěr svého projevu popřál veterinárním lékařům k jejich významnému výročí a přislíbil další podporu veterinární činnosti v rámci resortu zemědělství.

Doc. MVDr. Milan Malena, Ph.D. ve svém projevu připomněl vznik a vývoj

veterinární profese, který vytvořil podmínky pro vznik první zvěrolékařské školy na světě ve francouzském Lyonu před 250 lety. Zdůraznil význam veterinární činnosti a podíl státní veterinární správy na ozdravení chovů u nás od nebezpečných nálezů a na ochraně zdraví před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a na zajišťování bezpečnosti potravin u nás. Na závěr svého vystoupení zdůraznil podíl zapojení Státní veterinární správy na oslavách veterinární profese v letošním roce vydáním významné publikace obsahující vývoj veterinární profese a zhodnocující její význam pro společnost.

Slavnostní shromáždění akademické obce Veterinární a farmaceutické univerzity Brno k 250. výročí založení první zvěrolékařské školy na světě ve francouzském Lyonu bylo zakončeno zdůrazněním celosvětového veterinárního prohlášení: One Vet, One Health, One World.

Poděkování patří Fakultě veterinární hygieny a ekologie, která se ujala organizace slavnostního shromáždění akademické obce VFU Brno.

■ text: **Vladimír Večerek**
foto: A. Krátký, A. Sýkorová

■ Ministr zemědělství, I. Fuksa na prohlídce areálu VFU Brno s rektorem VFU Brno prof. Večerkem

Vědecká a výzkumná činnost na univerzitě v roce 2010

Univerzita

Prostředky získané na vědeckou a výzkumnou činnost

Vědecká a výzkumná činnost představovala v roce 2010 především řešení výzkumných záměrů, projektu Národního programu výzkumu II, grantů grantových agentur (zejména GAČR, NAVZ, MZd, MPO a dalších), mezinárodních projektů a projektů specifického výzkumu.

Objem prostředků získaných VFU Brno na vědeckou a výzkumnou činnost za posledních 6 let je uveden v grafu č. 1.

Prostředky získávané na vědeckou a výzkumnou činnost výrazně stouply do roku 2009, v roce 2010 se projevil pokles těchto prostředků poznamenaný zejména výrazným snížením prostředků na řešení výzkumných záměrů. Ve srovnání s rokem 2005 prostředky získávané na vědeckou a výzkumnou činnost stouply z 65 405 tis. Kč na 86 646 tis. Kč v roce 2010, což představuje nárůst 32,5 %. Tyto výsledky jsou z pohledu možnosti pro veterinární, hygienické a farmaceutické obory velmi dobré.

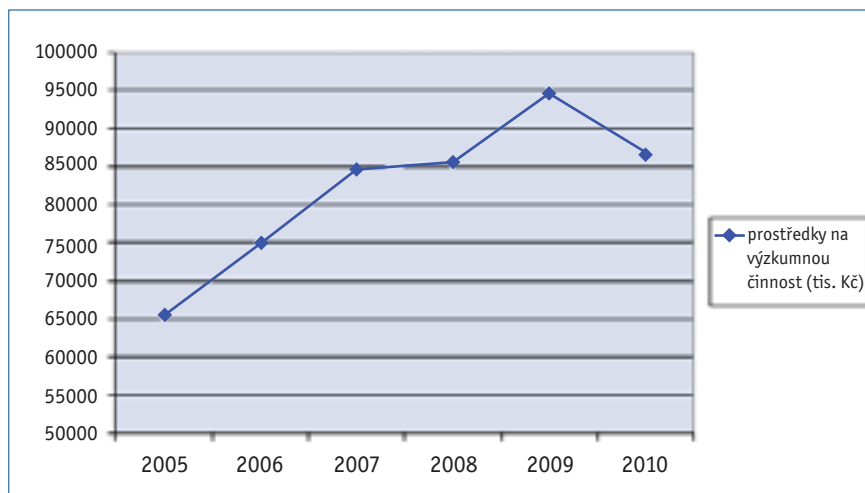
Poměr vědecké a výzkumné činnosti k vzdělávací činnosti ukazuje rozsah vědecké a výzkumné činnosti na univerzitě. Podíl získaných prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost k celkovému rozpočtu VFU (v %) je uveden v grafu č. 2.

Podíl prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost k celkovému rozpočtu VFU Brno se pohyboval okolo 23%. Ve srovnání s rokem 2005 se tento podíl zvýšil z hodnoty 22,85% na hodnotu 23,41% v roce 2010. V roce 2010 tak stále zůstal zachován poměr výzkumné k vzdělávací činnosti na univerzitě vyjádřený objemem finančních prostředků přibližně 1: 3, což je poměr velmi dobrý.

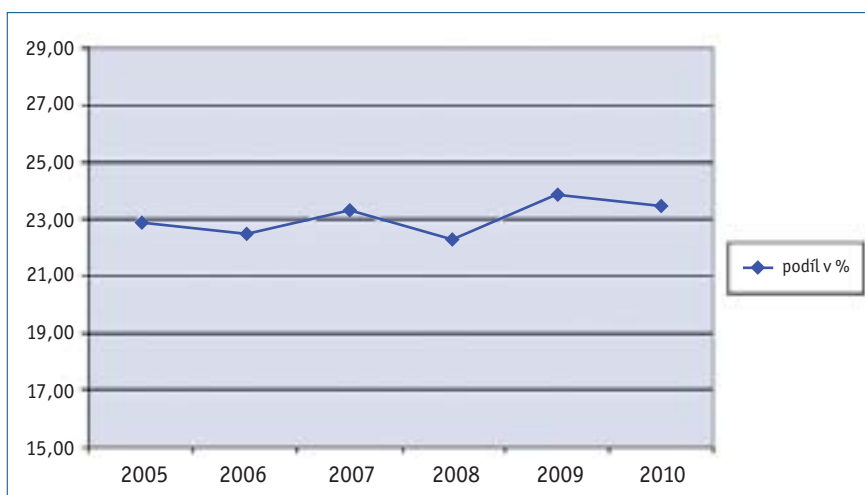
Efektivita v získávání prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost může být vyjádřena jako podíl těchto prostředků získaných na 1 akademického pracovníka univerzity. Tyto údaje jsou uvedeny v grafu č. 3.

Efektivita v získávání prostředků na VFU Brno v roce 2010 poklesla ve srovnání s rokem 2009. Ve srovnání s rokem 2005 efektivita v získávání prostředků stoupla z 305 tis. Kč na 360 tis. Kč na jednoho akademického pracovníka univerzity získaných v roce 2010, což představuje zvýšení o 17,7 %. Podíl prostředků na vědeckou

■ Graf č. 1: Prostředky získané na vědeckou a výzkumnou činnost na VFU celkem (tis. Kč)

■ Graf č. 2: Podíl získaných prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost k celkovému rozpočtu VFU Brno (%)

■ Vědecko-výzkumná činnost na Klinice chorob přezvýkavců

■ Experimentální krávy s permanentní bachorovou kanylou

a výzkumnou činnost na 1 akademického pracovníka přesahující 350 tis. Kč lze považovat za velmi dobrý.

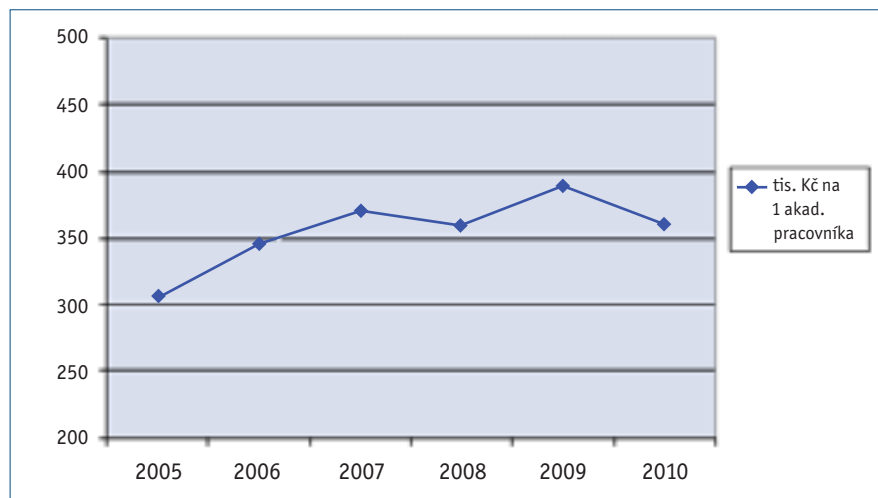
Počet publikací v impaktovaných časopisech

Výstupy z vědecké a výzkumné činnosti v nejkvalitnějších, tj. v impaktovaných časopisech, představují nejvýznamnější uplatnění výsledků vědy a výzkumu na VFU Brno. Kvalita jednotlivých časopisů se liší výší impaktu, přesto počet publikací v impaktovaných časopisech může vypovídat o rozsahu nejkvalitnější části vědy a výzkumu realizované na VFU Brno. Počet publikací v impaktovaných vědeckých časopisech za celou VFU Brno je uveden v grafu č. 4.

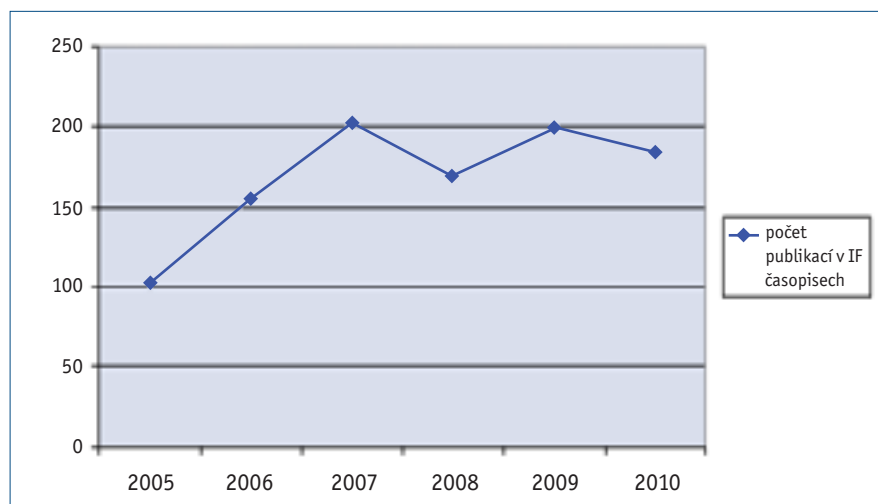
Počet publikací univerzity v impaktovaných vědeckých časopisech se pohybuje od roku 2007 okolo hodnoty 200 s výkyvy v jednotlivých letech. Ve srovnání s rokem 2005 počet publikací univerzity v impaktovaných vědeckých časopisech stoupl z počtu 102 na počet 184 v roce 2010, což představuje zvýšení o 80,4 %.

V přepočtu na jednoho akademického pracovníka počet publikací univerzity v impaktovaných vědeckých časopisech stoupl z hodnoty 0,46 v roce 2005 na hodnotu 0,74 pro rok 2010, což představuje zvýšení o 59,5%. Hodnota 0,74 IF publikací na jednoho akademického pracovníka je velmi dobrým výkonem univerzity v počtu výstupů v oblasti vědecké a výzkumné práce.

■ Graf č. 3: Prostředky získané na vědeckou a výzkumnou činnost v přepočtu na 1 akademického pracovníka pro VFU Brno (tis. Kč)

■ Graf č. 4: Počet publikací VFU Brno v impaktovaných vědeckých časopisech

Hodnocení vědecké a výzkumné činnosti

Pro hodnocení vědecké a výzkumné činnosti je uplatňována Metodika hodnocení výsledků výzkumu a vývoje, která přepočítává výstupy vědecké a výzkumné činnosti na body, které vyjadřují jak počet, tak také kvalitu dosažených výstupů. Počet získaných bodů pro celou VFU Brno je uveden v grafu č. 5.

Počet bodů získaných VFU Brno výrazně stoupl pro rok 2010. Ve srovnání s rokem 2008 počet bodů stoupl z počtu 8 080 na počet 16 819 v roce 2010, což představuje více než dvojnásobné zvýšení.

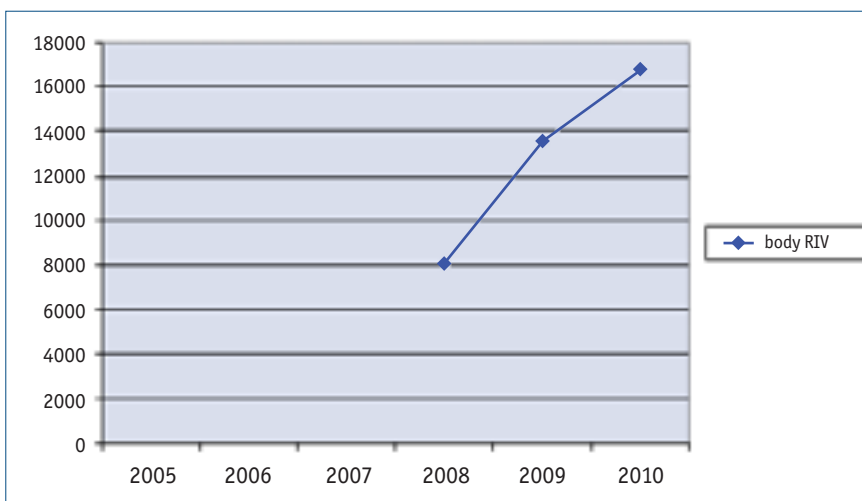
Počet bodů získaných v hodnocení vědecké a výzkumné činnosti v přepočtu na jednoho akademického pracovníka v roce 2010 významně vzrostl. Ve srovnání s rokem 2005 počet bodů na jednoho akademického pracovníka vzrostl z počtu 32,5 na počet 67,2 v roce 2010, což představuje dvojnásobné navýšení v hodnocení této činnosti. Tento trend je mimořádně pozitivní.

Počet docentů a profesorů na univerzitě

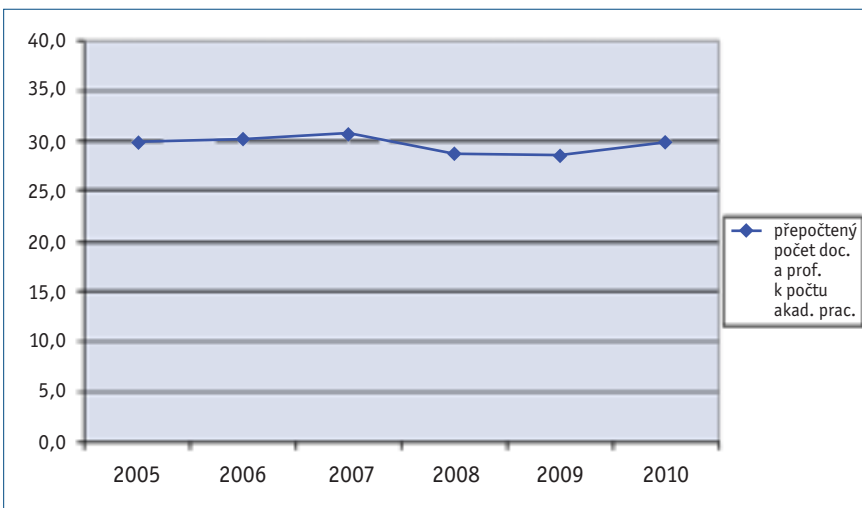
Počet docentů a profesorů je významným parametrem při posuzování způsobilosti habilitačních a profesorských oborů pro jejich akreditaci. Akreditované obory, v nichž lze konat habilitační a řízení ke jmenování profesorem na VFU Brno, jsou uvedeny v tabulce č. 1.

Na univerzitě je 17 oborů akreditovaných pro habilitační řízení a 15 oborů

Graf č. 5: Hodnocení vědecké a výzkumné činnosti podle bodů RIV

Graf č. 6: Přepočtený počet docentů a profesorů v poměru k přepočtenému počtu akademických pracovníků (%)

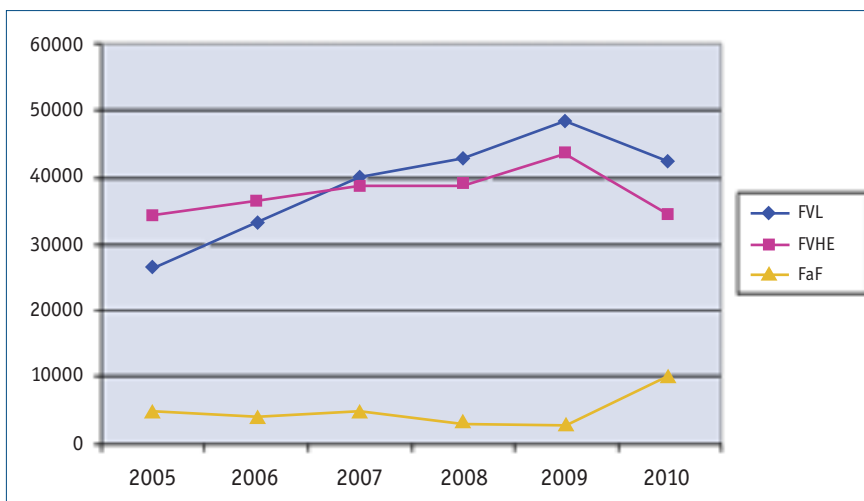
Tabulka č. 1: Akreditované obory pro habilitační a profesorská řízení na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno

Fakulta	Název oboru habilitace a oboru řízení ke jmenování profesorem	Habilitační řízení – platnost akreditace	Řízení ke jmenování profesorem – platnost akreditace
FVL	Fyziologie a farmakologie	20. 10. 2015	20. 10. 2015
FVL	Choroby hospodářských zvířat	31. 10. 2011	31. 10. 2011
FVL	Choroby zvířat zájmových chovů	20. 10. 2015	20. 10. 2015
FVL	Infekční choroby a epizootologie	31. 10. 2011	31. 10. 2011
FVL	Normální a patologická morfologie	20. 10. 2015	20. 10. 2015
FVL	Reprodukce a genetika zvířat	31. 10. 2011	31. 10. 2011
FVL	Veterinární mikrobiologie, parazitologie a imunologie	20. 10. 2015	20. 10. 2015
FVHE	Hygiena a technologie potravin	20. 10. 2015	20. 10. 2015
FVHE	Ochrana zvířat a welfare	20. 10. 2015	20. 10. 2015
FVHE	Veřejné veterinární lékařství a toxikologie	31. 10. 2011	31. 10. 2011
FVHE	Veterinární biochemie, chemie a biofyzika	20. 10. 2015	20. 10. 2015
FVHE	Veterinární ekologie a choroby volně žijících zvířat	31. 10. 2011	31. 10. 2011
FVHE	Veterinární chemie, biochemie a biofyzika	31. 10. 2011	x
FVHE	Výživa, zootechnika a zoohygiena	31. 10. 2011	31. 10. 2011
FaF	Farmaceutická chemie	31. 12. 2011	31. 12. 2011
FaF	Farmaceutická technologie-galenická farmacie	31. 12. 2011	x
FaF	Farmakognosie	31. 12. 2015	31. 12. 2015

■ Operace mléčné žlázy u psa

■ Graf č. 7: Prostředky získané na vědeckou a výzkumnou činnost jednotlivými fakultami (tis. Kč)

akreditovaných pro řízení ke jmenování profesorem.

Počet docentů a profesorů by měl činit alespoň 1/3 z celkového počtu přepočítaných akademických pracovníků univerzity. Počet docentů a profesorů přepočtený na plné úvazky na VFU Brno v poměru k přepočtenému počtu akademických pracovníků je uveden v grafu č. 6.

Přepočtený počet docentů a profesorů v poměru k přepočtenému počtu akademických pracovníků na univerzitě (tj. počtu akademických pracovníků na fakultách i univerzitě) se pohyboval okolo 30 %. Ve srovnání s rokem 2005 tento poměr počtu docentů a profesorů se z hodnoty 29,8% nezměnil a pro rok 2010 zůstala tato hodnota zachována. Počet docentů a profesorů se tak v poměru k počtu akademických pracovníků blíží požadované úrovni jedné třetiny z počtu akademických pracovníků.

Fakulty

Na univerzitě je vědecká a výzkumná činnost uskutečňována Fakultou veterinárního lékařství (FVL), Fakultou veterinární hygieny a ekologie (FVHE) a Farmaceutickou fakultou (FaF).

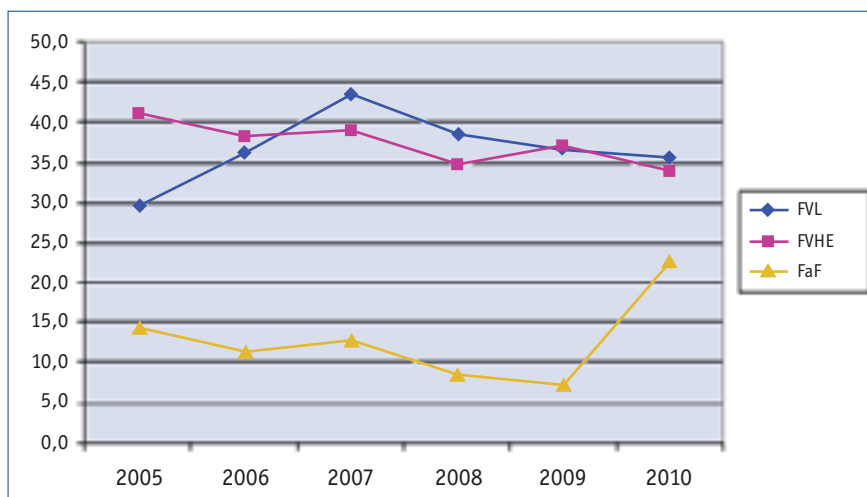
Prostředky získané na vědeckou a výzkumnou činnost jednotlivými fakultami

Prostředky získané na vědeckou a výzkumnou činnost jednotlivými fakultami se lišily. Prostředky získávané FVL stoupaly do roku 2009, v roce 2010 zaznamenaly pokles způsobený zejména snížením prostředků na řešení výzkumného záměru. Ve srovnání s rokem 2005 prostředky získávané na vědeckou a výzkumnou činnost stouply z 26 479 tis. Kč na 42 440 tis. Kč v roce 2010, což představuje nárůst o 60,3 %. Na Fakultě veterinární hygieny a ekologie tyto prostředky stoupaly do roku 2009 a poté v roce 2010 poklesly na úroveň roku 2005. V roce 2005 tak tyto prostředky byly na úrovni 34 152 tis. Kč a v roce 2010 pak na úrovni 34 383 tis. Kč, což je nárůst o 0,7 %. Na Farmaceutické fakultě tyto prostředky klesaly do roku 2009, v roce 2010 se významně zvýšily a to nárůstem prostředků získaných v rámci institucionální podpory výzkumným organizacím. V roce 2005 tyto prostředky byly na úrovni 4 774 tis. Kč a v roce 2010 stouply na 9 823 tis. Kč, což představuje nárůst o 105,8%. Prostředky získané na vědeckou a výzkumnou činnost podle jednotlivých fakult jsou uvedeny v grafu č. 7.

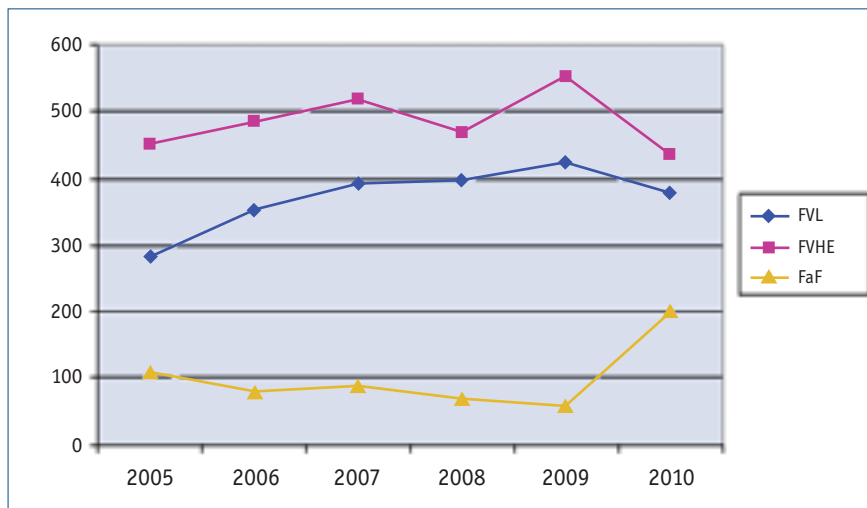

Elektroforóza v laboratoři molekulární biologie

Graf č. 8: Podíl získaných prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost k rozpočtu na jednotlivých fakultách (%)

Graf č. 9: Prostředky získané na vědeckou a výzkumnou činnost v přepočtu na 1 akademického pracovníka podle jednotlivých fakult (tis. Kč)

V získávání prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost byly úspěšné zejména FVL a FVHE. Podíl prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost byl na FaF výrazně nižší, v roce 2010 byl však zaznamenán již výrazný pozitivní trend navyšování prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost také na této fakultě.

Rozsah vědecké a výzkumné činnosti na jednotlivých fakultách lze vyjádřit v poměru k vzdělávací činnosti na fakultách. Tento podíl získaných prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost k rozpočtu fakult je uveden v grafu č. 8.

Podíl prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost k rozpočtu jednotlivých fakult byl v roce 2010 pro FVL na úrovni 35,5 %, pro FVHE 33,7 % a pro FaF 22,6 %. Z grafu vyplývá, že v získávání prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost v podílu k rozpočtu jednotlivé fakulty byly úspěšné zejména FVL a FVHE, na FaF byl podíl těchto prostředků výrazně nižší, avšak v roce 2010 byl zaznamenán na FaF výrazný pozitivní nárůst tohoto podílu.

Úspěšnost v získávání prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost může být vyjádřena také v přepočtu těchto prostředků na 1 akademického pracovníka fakulty. Tyto hodnoty jsou uvedeny v grafu č. 9.

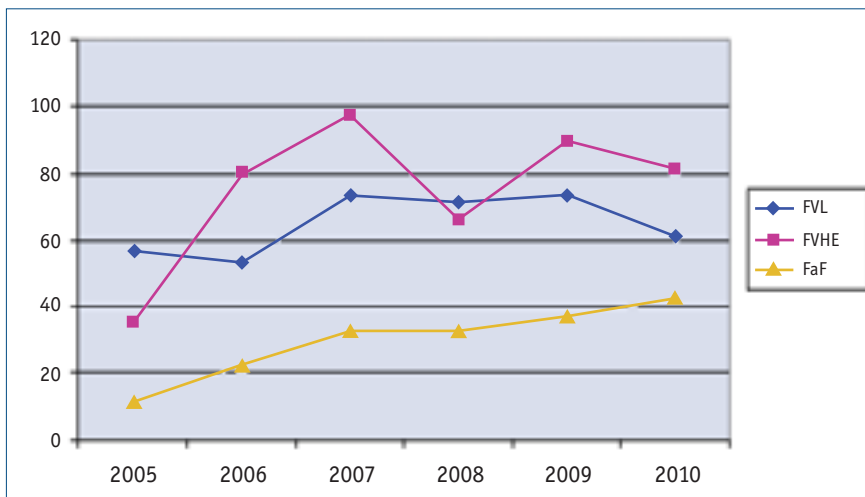
V přepočtu na jednoho akademického pracovníka se nejvíce prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost v roce 2010 dařilo získat FVHE, 435 tis. Kč. Na FVL byla tato hodnota 377 tis. Kč. Na FaF byla úspěšnost v získávání prostředků na vědeckou a výzkumnou činnost významně nižší, a to 198 tis. Kč, avšak byl zaznamenán výrazný trend vzestupu těchto prostředků.

Počet publikací v impaktovaných časopisech na jednotlivých fakultách

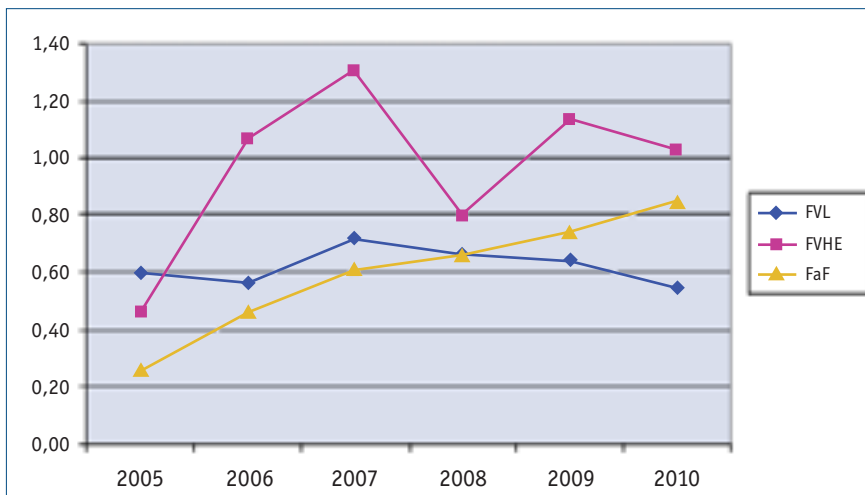
Výstupy vědecké a výzkumné činnosti vyjádřené počtem publikací v impaktovaných časopisech jsou jedním z ukazatelů rozsahu vědecké a výzkumné činnosti na fakultách. Počet publikací v impaktovaných časopisech pro jednotlivé fakulty je uveden v grafu č. 10.

Počet impaktovaných publikací se v roce 2010 udržoval na poměrně vysoké úrovni na FVHE, kde bylo publikováno 81 publikací, na FVL bylo publikováno 61 publikací a na FaF došlo k významnému nárůstu na 42 publikací. Ve srovnání s rokem 2005 na FVL nárůst počtu publi-

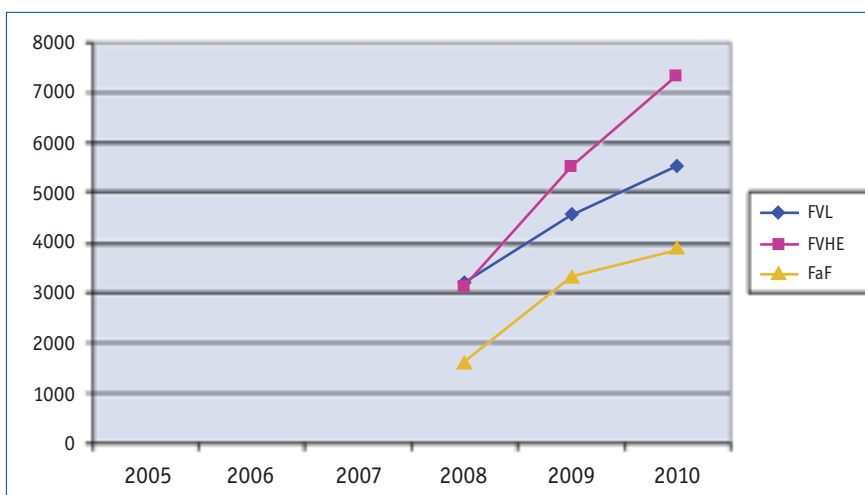
Graf č. 10: Počet publikací v impaktovaných časopisech pro jednotlivé fakulty

Graf č. 11: Počet publikací v impaktovaných časopisech přepočtený na jednoho akademického pracovníka pro jednotlivé fakulty

Graf č. 12: Body získané za výstupy z vědecké a výzkumné činnosti podle RIV

kací v impaktovaných časopisech byl vyšší o 8,9 %, na FVHE představoval nárůst o 131,4 % a na FaF o 281,8 % v počtu publikací ve srovnání s rokem 2005. Výsledky ukazují, že nejvíce prací v časopisech s impakt faktorem bylo publikováno FVHE, poté FVL a následně FaF.

Významným ukazatelem vědecké a výzkumné činnosti na fakultě je počet publikací v impaktovaných časopisech přepočtený na jednoho akademického pracovníka. Tyto hodnoty jsou uvedeny v grafu č. 11.

Nejvyšší počet publikací v impaktovaných časopisech v přepočtu na jednoho

akademického pracovníka byl na FVHE, a to 1,03 v roce 2010, což představuje nárůst o 122,6 % ve srovnání s rokem 2005. Na FVL počet publikací v impaktovaných časopisech v přepočtu na jednoho akademického pracovníka byl na úrovni 0,54, což ve srovnání s rokem 2005 představuje pokles o 8,5%. Na FaF byl počet publikací v impaktovaných časopisech v přepočtu na jednoho akademického pracovníka v roce 2010 na úrovni 0,85, což představuje nárůst o 237 % ve srovnání s rokem 2005. V počtu publikací v impaktovaných vědeckých časopisech v přepočtu na jednoho akademického pracovníka byla úspěšná zejména FVHE (1,03) a následně FaF (0,85), na FVL je tato hodnota poměrně nízká (0,54).

Hodnocení vědecké a výzkumné činnosti jednotlivých fakult

Hodnocení vědecké a výzkumné činnosti v počtu bodů RIV získaných za jednotlivé výstupy z vědecké a výzkumné činnosti se jednotlivé fakulty VFU Brno liší. Výsledky od roku 2008 jsou uvedeny v grafu č. 12.

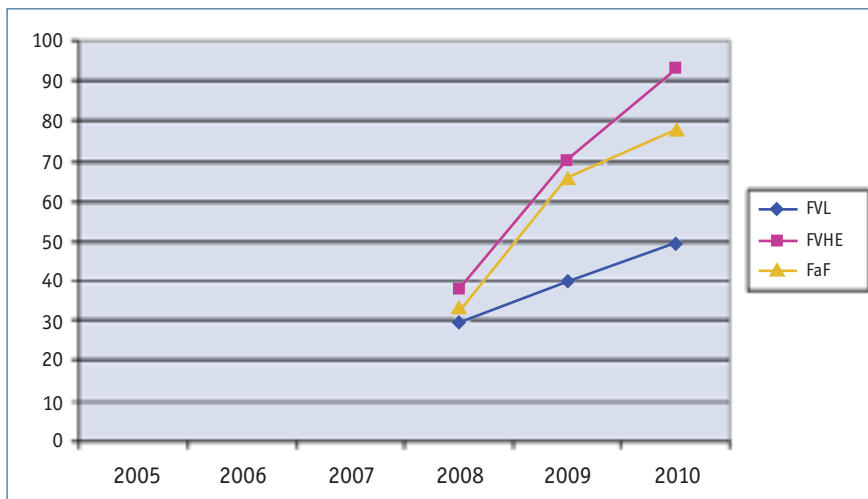
Nejvyšší počet bodů za výstupy vzniklé z vědecké a výzkumné činnosti získala FVHE, a to s dynamikou nárůstu těchto bodů z 3135 pro rok 2008 na 7334 pro rok 2010, tj. nárůst o 134,0 %, poté FVL s 3179 body pro rok 2008 a 5515 body pro rok 2010, tj. nárůst o 73,5 %, a FaF s 1598 body pro rok 2008 a 3841 body pro rok 2010, tj. nárůst o 140,4 %.

Vědecká a výzkumná činnost vyjádřená bodovým ohodnocením výstupů přepočtená na jednoho akademického pracovníka je uvedena v grafu č. 13.

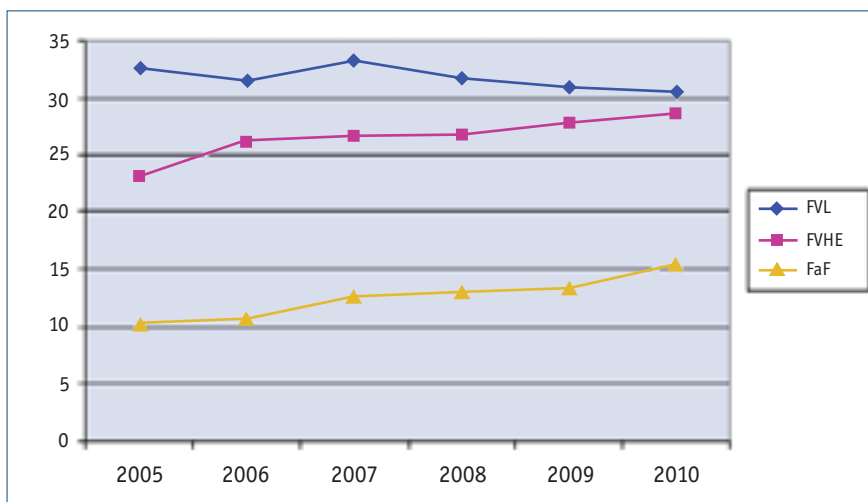

Výzkumná činnost na Ústavu genetiky

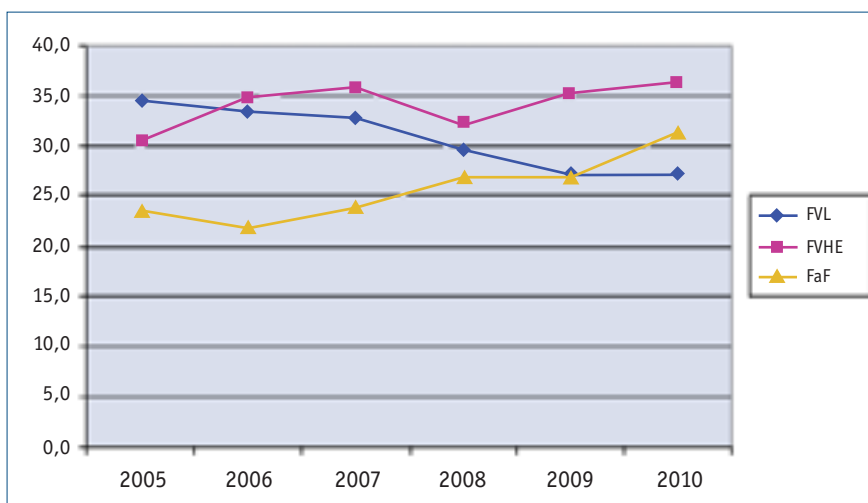
Graf č. 13: Body získané za výstupy z vědecké a výzkumné činnosti RIV přepočtené na 1 akademického pracovníka

Graf č. 14: Přepočtený počet docentů a profesorů na jednotlivých fakultách

Graf č. 15: Podíl přepočteného počtu docentů a profesorů k celkovému přepočtenému počtu akademických pracovníků (%)

Nejvyšší počet bodů za výstupy z vědecké a výzkumné činnosti přepočtený na 1 akademického pracovníka v roce 2010 získala FVHE (93 bodů), poté na FaF

(78 bodů) a nejmenší na FVL (49 bodů). Nejvyšší efektivitu ve vědecké a výzkumné činnosti v roce 2010 tak vykazovala FVHE, následně FaF a po té FVL.

Počet docentů a profesorů na jednotlivých fakultách

Počet docentů a profesorů na fakultách je jedním z parametrů posuzovaným v rámci akreditace oborů pro habilitační a profesorská řízení. Přepočtený počet docentů a profesorů na jednotlivých fakultách VFU Brno je uveden v grafu č. 14.

Přepočtený počet docentů a profesorů na FVL byl v roce 2010 na úrovni 30,4, tzn. že ve srovnání s rokem 2005 mírně klesal, a to o 6,5 %, na FVHE byl tento počet

Izolace DNA na Ústavu parazitologie

v roce 2010 28,6, tzn. že ve srovnání s rokem 2005 stoupl, a to o 23,8 %, na FaF byl přepočtený počet docentů a profesorů na úrovni 15,5, tj. ve srovnání s rokem 2005 stoupl o 50,5%.

Významnějším ukazatelem je však počet docentů a profesorů přepočtený k počtu akademických pracovníků, protože zohledňuje do určité míry také velikost fakulty. Podíl přepočteného počtu docentů a profesorů k celkovému přepočtenému počtu akademických pracovníků pro jednotlivé fakulty je uveden v grafu č. 15.

Přepočtený počet docentů a profesorů k celkovému přepočtenému počtu akademických pracovníků na FVL poměrně významně klesl z 34,4 % v roce 2005 na 27,0 % v roce 2010, zatímco na FVHE významně stoupl z 30,4 % na 36,2 %, a na FaF stoupl z 23,6 na 31,3 %. Nejpriznivější počet docentů a profesorů na fakultě je tak na FVHE a po té na FaF a následně na FVL.

■ Příprava bakteriálních suspenzí v laboratoři molekulární biologie

Závěr

Celková vědecká a výzkumná činnost VFU Brno je na velmi dobré úrovni. Prostředky získané na vědeckou a výzkumnou činnost v roce 2010 představovaly 86 646 tis. Kč, což bylo 23,41% z celkového rozpočtu na vzdělávání, vědu

a výzkum univerzity. Počet publikací v impaktovaných vědeckých časopisech přepočtený na 1 akademického pracovníka představoval hodnotu 0,74, počet bodů vyjadřujících kvalitu i kvantitu výstupů z vědecké a výzkumné činnosti přepočtený na 1 akademického pracovníka byl na úrovni 67,2 bodů, počet docentů a profesorů představoval téměř 1/3 z počtu akademických pracovníků univerzity. V přepočtu na 1 akademického pracovníka tyto prostředky na vědeckou a výzkumnou činnost činily 360 tis. Kč.

V hodnocení vědecké a výzkumné činnosti podle jednotlivých fakult univerzity vykazovala v roce 2010 nejvyšší parametry Fakulta veterinární hygieny a ekologie (1,03 publikací v IF časopisech na 1 akademického pracovníka, 93 bodů na 1 akademického pracovníka a 36,2% docentů a profesorů z počtu akademických pracovníků fakulty, a 435 tis. Kč získaných a na vědeckou a výzkumnou činnost na 1 akademického pracovníka).

Z pohledu nové metodiky hodnocení vědecké a výzkumné činnosti kladoucí důraz na výstupy by za FVHE následovala Farmaceutická fakulta (0,85 publikací v IF časopisech na 1 akademického pracovníka, 78 bodů RIV na 1 akademického pracovníka, 31,3 % docentů a profesorů z počtu akademických pracovníků fakulty, a 198 tis. Kč získaných a na vědeckou a výzkumnou činnost na 1 akademického pracovníka).

Za Farmaceutickou fakultou by v hodnocení vědecké a výzkumné činnosti následovala Fakulta veterinárního lékařství (0,54 publikací v IF časopisech na 1 akademického pracovníka, 49 bodů na 1 akademického pracovníka a 27,0 % docentů a profesorů z počtu akademických pracovníků fakulty, a 377 tis. Kč získaných a na vědeckou a výzkumnou činnost na 1 akademického pracovníka).

■ text: **prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA**

foto: archiv redakce

Pavilon prof. Dražana získal ocenění průmyslová stavba roku 2010

Klinika chorob prasat, která zahájila svůj provoz loni na podzim, získala 13. dubna první ocenění. Je jím prestižní titul – Průmyslová stavba roku 2010 Jihomoravského kraje, který se již devátým rokem uděluje na brněnském Mezinárodním stavebním veletrhu. Soutěž vyhlašuje Jihomoravské stavební sdružení při Svazu podnikatelů ve stavebnictví v ČR a jejím cílem je prezentace a propagace kvalitních výstavbových projektů v kraji. Na druhém místě v této kategorii se umístila budova FEKT brněnského Vysokého učení technického, která se nachází na Palackého vrchu.

Oceněná stavba Kliniky chorob prasat zaujala devítičlennou porotu technickým vybavením, řešením odpadního hospodářství i tím, že vznikala po úplné demolici staré kliniky za běžného provozu univerzity.

A jaká jsou další ocenění udělená porotou za rok 2010?

- stavba občanské vybavenosti – víceúčelový dům v proluce Orlí a Benešovy ulice
- bytová stavba – Dům s pečovatelskou službou v Komíně

- dopravní stavba – nové odstavné nádraží v Brně
- nejzdařilejší rekonstrukce – oprava Jurkovičovy vily
- ekologické a vodohospodářské stavby – projekt Šatovsko – kanalizace a čistička

- zvláštní cena časopisu Stavebnictví – rekonstrukce podzemního Labyrintu pod Zelným trhem

■ text: **Alena Sýkorová**
foto: archiv redakce

■ Pohled na Pavilon prof. Dražana, dnešní budovu Kliniky chorob přežvýkavců a prasat

Přednostové klinik, ústavů a dalších pracovišť na Fakultě veterinárního lékařství

Kliniky, ústavy a další pracoviště Fakulty veterinárního lékařství sahají svojí historií do doby vzniku Vysoké školy veterinární v Brně, založené v roce 1918. Vysoká škola veterinární v Brně se již při svém vzniku členila na kliniky a ústavy. Z pohledu dnešní Fakulty veterinárního lékařství na tehdejší založené vysoké škole vznikly následující ústavy a kliniky:

Anatomický ústav (prof. MUDr. Otomar Völker)

Histologicko-embryologický ústav (prof. MUDr. Karel Šulc)

Fyziologický ústav (prof. MUDr. et MVDr. Edward Babák)

Ústav farmakologický (prof. MUDr. Otakar Rybák)

Ústav pro všeobecnou patologii a patologickou anatomii (prof. MUDr. Jan Lukeš)

Ústav pro všeobecnou zoologii a parazitologii (prof. PhDr. Emil Sekera)

Ústav pro bakteriologii, hygienu a naku o zvířecích nákazách (prof. MVDr. František Ševčík)

Ústav zootechnický (Prof. MVDr. Antonín Hruza)

Klinika I. interní (prof. MVDr. František Král)

Klinika chirurgická a oční (prof. MVDr. Karel Pardubský)

Ústav onychologický (prof. MVDr. Alois Hanslian)

Klinika buiatricko-porodnická a ambulantní (prof. MVDr. Antonín Klobouk)

V průběhu vývoje vysoké školy se organizační struktura měnila a při zachování formátu členění Fakulty veterinárního lékařství na současné kliniky a ústavy lze zaznamenat následující změny na jednotlivých klinikách a ústavech ve smyslu jejich reorganizace a také ve vedení osobnostmi vysoké školy (podle údajů z knih 50 let vysokého veterinárního učení v Brně, 75 let vysokého veterinárního učení v Brně, 90 let VFU Brno).

Ústav anatomie, histologie a embryologie

(prof. MVDr. František Tichý, CSc.)

Základem dnešního Ústavu anatomie, histologie a embryologie byl obor anatomie a obor histologie a embryologie. Přednostové a změny na ústavech byly následující.

■ Prof. MVDr. František Tichý, CSc.

Ústav/katedra anatomie

prof. MUDr. Otomar Völker – Anatomický ústav (1919–1929)

prof. MVDr. Jan Kolda – Anatomický ústav (1929–1955)

doc. MVDr. Radim Najbrt, CSc. – Anatomický ústav (1955–1965)

prof. MVDr. Jiří Kaman, CSc. – Anatomický ústav (1965–1970)

V roce 1970 se stal Ústav anatomie součástí Katedry morfologie.

Ústav/katedra histologie a embryologie

prof. MUDr. Karel Šulc – Histologicko – embryologický ústav (1919–1939)

prof. RNDr. MVDr. Vlastimil Vrtiš – Histologicko – embryologický ústav (1939–1947)

prof. MVDr. Jan Kolda – Histologicko – embryologický ústav (1947–1950)

prof. MVDr. Evžen Novotný – Histologicko – embryologický ústav (1950–1970)

V roce 1970 se stal Ústav histologie a embryologie součástí Katedry morfologie.

Katedra morfologie (později Katedra anatomie, histologie a embryologie)

prof. MVDr. Evžen Novotný (1970–1971)

prof. MVDr. Jaroslav Dražan, CSc. (1971)

MVDr. Vladimír Geissel (1972–1975)

prof. MVDr. Hugo Černý, DrSc. (1975–1990)

V roce 1990 se z Katedry anatomie, histologie a embryologie stal Ústav anatomie, histologie a embryologie.

Ústav anatomie, histologie a embryologie
prof. MVDr. Čeněk Červený, CSc. (1990–1996)

prof. MVDr. František Tichý, CSc. (1996 až doposud)

Současným přednostou Ústavu anatomie, histologie a embryologie je prof. MVDr. František Tichý, CSc., ústav vede již 15 let.

Ústav fyziologie

(prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc.)

Základem dnešního ústavu fyziologie byly Ústav fyziologie a Ústav patologické fyziologie. Přednostové a změny na ústavech byly následující.

■ Prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc.

Ústav/katedra fyziologie

prof. MUDr. et MVDr. h. c. Edward Babák – Fyziologický ústav (1919–1926)

prof. MVDr. et RTDr. h.c. Tomáš Vacek – Fyziologický ústav (1926–1939)

doc. MVDr. Ing. Jan Vlček, CSc. – Fyziologický ústav (1945–1949)

MVDr. Václav Moravec – Fyziologický ústav (1949–1952)

prof. MVDr. Ing. Antonín Piša – Katedra fyziologie hospodářských zvířat (1952–1960)

prof. MVDr. Antonín Holub, DrSc. – Katedra fyziologie hospodářských zvířat (1960–1983)

prof. MVDr. Dagmar Ježková, DrSc. – Katedra fyziologie hospodářských zvířat (1983–1990)

prof. MVDr. Rudolf Hrabák, CSc. – Katedra fyziologie hospodářských zvířat (1990)
 doc. MVDr. Jiří Filka, CSc. – Ústav fyziologie (1990–1993)
 prof. MVDr. František Kovářů, DrSc. – Ústav fyziologie (1993–1999)

Ústav/katedra (oddělení) patologické fyziologie

prof. MVDr. Milan Lebeda, CSc. – Ústav patologické fyziologie vznikl jako součást Katedry patologické anatomie a fyziologie (1961–1964), Katedra patologické fyziologie (1964–1971)

prof. MVDr. Jaroslav Surynek, DrSc. (1971–1990) – Ústav a poté pracoviště patologické fyziologie Katedry diagnostiky, terapie a prevence

MVDr. Augustin Kučera, CSc. – Ústav patologické fyziologie (1990–1995)

prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc. – Ústav patologické fyziologie (1995–1999)

V roce 1999 se Ústav patologické fyziologie začlenil do Ústavu fyziologie.

Ústav fyziologie

prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc. (1999 až doposud)

Současným přednostou Ústavu fyziologie je prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc., ústav vede již 12 let.

Ústav farmakologie a farmacie (prof. MVDr. Alfréd Hera, CSc.)

Základem dnešního Ústavu farmakologie a farmacie byl Ústav pro farmakologii. Přednostové a změny na ústavu byly následující.

prof. MUDr. Otakar Rybák – Ústav pro farmakologii a farmakognosii, součástí ústavu byla až do roku 1934 také lékárna (1919 až 1934)

■ Prof. MVDr. Alfréd Hera, CSc.

prof. MVDr. Jaroslav Lebeda – Ústav pro farmakologii (1935–1952), Katedra farmakologie (1953–1961)

prof. MVDr. Jan Šimůnek, DrSc. – Katedra farmakologie (1961–1972), Katedra farmakologie a toxikologie (1972–1986)

prof. MVDr. Jaroslav Neumann, DrSc. – Katedra farmakologie a toxikologie (1986–1990)

prof. MVDr. Augustin Buš, CSc. – Ústav farmakologie a toxikologie (1990–2001)

prof. MVDr. Alfred Hera, CSc. – farmakologie pracovištěm Aviární medicíny (2001–2003), samostatný Ústav farmakologie (2003–2010)

Ústav farmakologie a farmacie

prof. MVDr. Alfred Hera, CSc. – Ústav farmakologie a farmacie (2011 až doposud)

Současným přednostou Ústavu farmakologie a farmacie je prof. MVDr. Alfred Hera, CSc., ústav vede již 10 let.

Ústav patologické morfologie a parazitologie

(doc. MVDr. David Modrý, Ph.D.)

Základem dnešního Ústavu patologické morfologie a parazitologie byly Ústav patologické morfologie a Ústav parazitologie. Přednostové a změny na ústavech byly následující.

■ Doc. MVDr. David Modrý, Ph.D.

Ústav patologické morfologie

prof. MUDr. Jan Lukeš – Ústav pro všeobecnou patologii a patologickou anatomii (1919–1925)

prof. MVDr. Karel Macek – Ústav pro všeobecnou patologii a patologickou anatomii (1926–1934), Ústav pro patologickou anatomii, bakteriologii, sérologii a veterinární hygienu (1934–1939)

prof. MVDr. Vincenc Jelínek – Ústav pro všeobecnou patologii a patologickou anatomii (1945–1950), Katedra patologické anatomie a histologie (1950–1961)

prof. MVDr. Miloslav Zendulka – Katedra patologické anatomie a fyziologie (1962–1964), Katedra patologické anatomie (1964–1972), Katedra patologické morfologie a parazitologie (1972–1986)

prof. MVDr. Lubomír Černý, DrSc. – Katedra patologické morfologie a parazitologie (1986–1989)

doc. MVDr. Ladislav Groch, CSc. – Ústav patologické morfologie (1990–1993)

prof. MVDr. Roman Halouzka, DrSc. – Ústav patologické morfologie (1993–2003)

prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc. – Ústav patologické morfologie (2003–2004)

prof. MVDr. Roman Halouzka, DrSc. – Ústav patologické morfologie (2004 až 2010)

V roce 2011 se Ústav patologické morfologie stal součástí Ústavu patologické morfologie a parazitologie.

Ústav parazitologie

prof. PhDr. Emil Sekera – Ústav pro všeobecnou zoologii a parazitologii (1919–1933)
 prof. PhDr. MVDr. h.c. Oldřich Vilém Hykeš – Ústav pro všeobecnou zoologii a parazitologii (1933), Ústav pro biologii obecnou a parazitologii (1934–1948)

prof. MVDr. Václav Dyk, DrSc. – Ústav pro biologii obecnou a parazitologii (1948–1951), Ústav parazitologie a zoologie (1951–1952), Katedra parazitologie a invazních chorob (1953–1972), parazitologie součástí Katedry patologické morfologie a parazitologie (1972–1977)

doc. MVDr. Miloslav Nevole, CSc. – parazitologie součástí Katedry patologické morfologie a parazitologie (1977–1990)
 doc. MVDr. Rostislav Zavadil, CSc. – Ústav parazitologie (1990–1994)

prof. MVDr. Karel Chroust, DrSc. – Ústav parazitologie (1994–1999)

prof. MVDr. Břetislav Koudela, CSc. – Ústav parazitologie (1999–2003)

prof. MVDr. Vlasta Svobodová, CSc. – Ústav parazitologie (2003–2006)

prof. MVDr. Břetislav Koudela, CSc. – Ústav parazitologie (2006–2010)

V roce 2011 se Ústav parazitologie stal součástí Ústavu patologické morfologie a parazitologie.

Ústav patologické morfologie a parazitologie

doc. MVDr. David Modrý, Ph.D. – Ústav patologické morfologie a parazitologie (2011 až doposud)

Současným přednostou Ústavu patologické morfologie a parazitologie je doc. MVDr. David Modrý, Ph.D., ústav vede od 1. 3. 2011.

Ústav infekčních chorob a mikrobiologie

(prof. MVDr. František Tremel, CSc.)

Základem dnešního Ústavu infekčních chorob a mikrobiologie byly Ústav infekčních chorob a epizootologie a Ústav mikrobiologie a imunologie. Přednostové a změny na ústavech byly následující.

■ Prof. MVDr. František Tremel, CSc.

Ústav mikrobiologie a imunologie

prof. MVDr. František Ševčík – Ústav pro bakteriologii, hygienu a nauku o zvířecích nákazách (1919–1930)

prof. MVDr. Karel Macek – Ústav pro bakteriologii, hygienu a nauku o zvířecích nákazách (1930–1934), součást Ústavu pro patologickou anatomii, bakteriologii, sérologii a veterinární hygienu (1934–1939)

prof. MVDr. Richard Harnach – Ústav všeobecné hygieny, bakteriologie a sérologie (1945–1952), Katedra mikrobiologie a imunologie (1952–1960)

prof. MVDr. Ludvík Černý, CSc. – Katedra mikrobiologie a imunologie (1960–1971)

prof. MVDr. Miroslav Zendulka, CSc. – Katedra mikrobiologie a imunologie (1971–1972)

prof. MVDr. Karel Hejlíček, DrSc. – Katedra epizootologie a mikrobiologie (1972–1986), Katedra epizootologie, mikrobiologie a imunologie (1986–1990)

prof. MVDr. Vladimír Celer, DrSc. – Ústav mikrobiologie a imunologie (1990–1998)

prof. MVDr. Jiří Smola, CSc. – Ústav mikrobiologie a imunologie (1998–2010)

V roce 2011 se Ústav mikrobiologie a imunologie stal součástí Ústavu infekčních chorob a mikrobiologie.

Ústav infekčních chorob a epizootologie

prof. MVDr. Antonín Klobouk – Katedra epizootologie a klinika infekčních chorob vznikla vyčleněním z Kliniky buiatrické a ambulantní a z Ústavu všeobecné hygieny, bakteriologie a sérologie (1952–1956)

prof. MVDr. Jaroslav Dražan, CSc. – Katedra epizootologie a klinika infekčních chorob (1956–1961), Katedra epizootologie a vnitřních chorob (1962–1965), Katedra epizootologie (1965–1972)

prof. MVDr. Karel Hejlíček, DrSc. – Katedra epizootologie a mikrobiologie (1972–1986), Katedra epizootologie, mikrobiologie a imunologie (1986–1990)

prof. MVDr. Vladimír Celer, DrSc. – Katedra epizootologie, mikrobiologie a imunologie (1990)

prof. MVDr. Zdeněk Pospíšil, CSc. – Ústav epizootologie (1990–1993), Ústav infekčních chorob a epizootologie (1993–2003)

prof. MVDr. František Tremel, CSc. – Ústav infekčních chorob a epizootologie (2003–2010)

V roce 2011 se Ústav infekčních chorob a epizootologie stal součástí Ústavu infekčních chorob a mikrobiologie.

Ústav infekčních chorob a mikrobiologie

prof. MVDr. František Tremel, CSc. – Ústav infekčních chorob a epizootologie (2011 až doposud)

Současným přednostou Ústavu infekčních chorob a mikrobiologie je prof. MVDr. František Tremel, CSc., ústav vede již 8 let.

Ústav genetiky

(prof. MVDr. et RNDr. Petr Hořín, CSc.)

Základem dnešního Ústavu genetiky byl Ústav zootechnický a následně pracoviště zootechniky působící v rámci některé z kateder, kam bylo pracoviště chovu zvířat začleněno. Přednostové a změny na ústavu byly následující.

prof. MVDr. Antonín Hruza – Ústav zootechnický (1919–1926), Ústav zootechniky (1926–1935)

prof. MVDr. Ing. Cyril Kučera – Ústav zootechniky (1936–1939)

prof. MVDr. František Štencl – Ústav zootechniky (1945–1951)

prof. MVDr. Miroslav Pařízek – Ústav zootechniky (1951–1956), Katedra výži-

■ Prof. MVDr. et RNDr. Petr Hořín, CSc.

vy, dietetiky a zootechniky (1956–1965), Katedra chovu a hygieny plemnitby zvířat (1965–1968)

doc. MVDr. Karel Labík, CSc. – Katedra chovu a plemnitby (1968–1972)

prof. MVDr. Jaroslav Dražan, CSc. – Katedra chorob prasat, chovu zvířat a zoohygieny (1972–1986)

prof. MVDr. Jan Jeřábek, DrSc. – Katedra chorob prasat, chovu zvířat a zoohygieny (1986–1987)

doc. MVDr. Josef Drábek, CSc. – Katedra chorob prasat, chovu zvířat a zoohygieny (1987–1990)

prof. MVDr. et RNDr. Petr Hořín, CSc. – Ústav chovu, plemnitby zvířat a genetiky (1990–2005)

Ústav genetiky

prof. MVDr. et RNDr. Petr Hořín, CSc. – Ústav genetiky vznikl vyčleněním z Ústavu chovu, plemnitby zvířat a genetiky (2005 až do současnosti).

Současným přednostou Ústavu genetiky je prof. MVDr. et RNDr. Petr Hořín, CSc., ústav vede již 21 let.

Klinika chorob psů a koček

(prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc.)

Základem dnešní Kliniky chorob psů a koček byla I. interní klinika a Klinika chirurgie a oční a Ortopedická klinika. Přednostové a změny na klinikách byly následující.

I. interní klinika

prof. MVDr. František Král – I. interní klinika (1919–1948)

prof. MVDr. Karel Šobra – I. interní klinika (1948–1964), od roku 1952 součást katedry s II. interní klinikou, později

součástí širší katedry s II. interní klinikou a epizootologií
 doc. MVDr. Martin Brož, CSc. – I. interní klinika (1964–1966) součástí širší katedry s II. interní klinikou a epizootologií
 prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc. – I. interní klinika (1966) součástí širší katedry, od roku 1967 samostatná Katedra I. interní kliniky (1967–1972), I. interní klinika jako součást Katedry diagnostiky, terapie a prevence (1972–1990) s přednostou prof. MVDr. Přemyslem Jagošem, CSc.

■ Prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc.

prof. MVDr. Josef Zakopal, CSc. – I. interní klinika (1990–1993)

prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc. – I. interní klinika (1993–1999), v roce 1999 se část kliniky zaměřená na malá zvířata stala součástí Kliniky chorob malých zvířat

Klinika chirurgická a oční

prof. MVDr. Karel Pardubský – Klinika chirurgická a oční (1919–1945)

prof. MVDr. Alois Hanslian – Klinika chirurgická a oční (1945–1946)

prof. MVDr. Emanuel Král – Klinika chirurgická a oční (1946–1950)

prof. MVDr. František Jurný – Klinika chirurgická a oční (1950–1960) součástí Katedry chirurgicko-porodnické vedené prof. Králem (1950–1953) a později Katedry chirurgicko-ortopedické vedené prof. Králem (1953–1960), v roce 1960 se stala součástí Katedry chirurgie, ortopedie a rentgenologie

Ortopedická klinika a Onychologický ústav

prof. MVDr. Alois Hanslian – Onychologický ústav (1919–1948)

prof. MVDr. Emanuel Král – Onychologický ústav (1948–1950), Ortopedická klinika (1950–1960) součástí Katedry chirurgicko – porodnické vedené prof. Králem (1950–1953), Katedry chirurgicko-ortopedické vedené prof. Králem (1953–1960), v roce 1960 se stala součástí Katedry chirurgie, ortopedie a rentgenologie

Chirurgie, ortopedie a rentgenologie

prof. MVDr. Emanuel Král – Katedra chirurgie, ortopedie a rentgenologie (1961–1972), Chirurgicko-ortopedická klinika jako součást Katedry reprodukce hospodářských zvířat a chirurgie vedené prof. Kozumplíkem (1972–1977)

prof. MVDr. Ján Kottman, CSc. – Chirurgicko-ortopedická klinika jako součást Katedry reprodukce hospodářských zvířat a chirurgie vedené prof. Kozumplíkem (1977–1988)

MVDr. Vladimír Kyllar, CSc. – Katedra chirurgie a ortopedie (1988–1989)

prof. MVDr. Ján Kottman, CSc. – Katedra chirurgie a ortopedie (1990), Klinika chirurgie a ortopedie (1990–1995)

MVDr. Zdeněk Žert, CSc. (1995–1999) – Klinika chirurgie a ortopedie, v roce 1999 se část kliniky zaměřená na malá zvířata stala součástí Kliniky chorob malých zvířat

Klinika chorob malých zvířat

a následně Klinika chorob psů a koček

prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc. – Klinika chorob malých zvířat (1999–2003), v roce 2003 z části kliniky zaměřené na choroby psů a koček vzniká Klinika chorob psů a koček (2003–2009)

doc. MVDr. Michal Vlašín, Ph.D. – Klinika chorob psů a koček (2009–2010)

prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc. – Klinika chorob psů a koček (2010 až dosud)

Současným přednostou Kliniky chorob psů a koček je prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc., kliniku vede prozatímně od roku 2010.

Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců

(prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc.)

Základem dnešní Kliniky chorob ptáků, plazů a drobných savců byla Katedra chorob drůbeže. Přednostové a změny na katedře a klinice byly následující.

prof. MVDr. Bedřich Klimeš, CSc. – Katedra chorob drůbeže vznikla ze základů položených na I. interní klinice (1961–1970)

■ Prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc.

doc. MVDr. Václav Roztočil, CSc. – Katedra chorob drůbeže (1970)

doc. MVDr. Jiří Hojovec, CSc. – Katedra chorob drůbeže (1970–1972)

doc. MVDr. Jaromír Krul, CSc. – Katedry chorob drůbeže, ryb, včel a lovné zvěře (1972–1989)

doc. MVDr. František Štěrba, CSc. – Katedry chorob drůbeže, ryb, včel a lovné zvěře (1989–1990)

prof. MVDr. Heřman Kříž, CSc. – Klinika aviárních chorob (1990–1994)

prof. MVDr. Vladimír Jurajda, DrSc. – Klinika chorob drůbeže a ptactva (1994–2003)

prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc. – Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců (2003 až doposud)

Současným přednostou Kliniky chorob ptáků, plazů a drobných savců je prof. MVDr. Zdeněk Knotek, CSc., kliniku vede již 8 let.

Klinika chorob koní

(prof. MVDr. Jaroslav Hanák, DrSc.)

Základem dnešní Kliniky chorob koní byla I. interní klinika a Klinika chirurgie a oční, Ústav onychologický a Ortopedická klinika. Přednostové a změny na klinikách byly následující.

Klinika I. interní

I. interna – prof. MVDr. František Král (1919–1948), prof. MVDr. Karel Šobra – I. interní klinika (1948–1964), doc. MVDr. Martin Brož, CSc. (1964–1966), prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc. (1966–1990), prof. MVDr. Josef Zakopal, CSc. (1990–1993), prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc. (1993–1999), v roce 1999 se část kliniky zaměřená na koně stala součástí Kliniky chorob koní.

■ Prof. MVDr. Jaroslav Hanák, DrSc.

Klinika chirurgická a oční

prof. MVDr. Karel Pardubský – Klinika chirurgická a oční (1919–1945), prof. MVDr. Alois Hanslian (1945–1946), prof. MVDr. Emanuel Král (1946–1950), prof. MVDr. František Jurný (1950–1960), v roce 1960 se stala součástí Katedry chirurgie, ortopedie a rentgenologie.

Klinika ortopedická a Onychologický ústav

prof. MVDr. Alois Hanslian – Onychologický ústav (1919–1948), prof. MVDr. Emanuel Král (1948–1950), v roce 1950 vznikla Klinika ortopedická, do níž byla zahrnuta onychologie
prof. MVDr. Emanuel Král – Klinika ortopedická (1950–1960), klinika se s v roce 1960 stala součástí Katedry chirurgie, ortopedie a rentgenologie.

Katedra chirurgie, ortopedie a rentgenologie

prof. MVDr. Emanuel Král – Katedra chirurgie, ortopedie a rentgenologie (1961–1972), prof. MVDr. Kozumplík, DrSc. (1972–1977), prof. MVDr. Ján Kottman, CSc. (1977–1988), MVDr. Vladimír Kyllar, CSc. (1988–1989), prof. MVDr. Ján Kottman, CSc. (1990–1995), MVDr. Zdeněk Žert, CSc. (1995–1999), v roce 1999 se část kliniky zaměřená na koně stala součástí Kliniky chorob koní.

Klinika chorob koní

prof. MVDr. Jaroslav Hanák, DrSc., dipl. ECEIM – Klinika chorob koní (1999 až doposud)

Současným přednostou Kliniky chorob koní je prof. MVDr. Jaroslav Hanák, DrSc., dipl. ECEIM, kliniku vede již 12 let.

Klinika chorob přežvýkavců a prasat

(prof. MVDr. Jiří Smola, CSc.)

Základem dnešní Kliniky chorob přežvýkavců a prasat byla Klinika buiatricko-porodnická a ambulanti. V současné době zahrnuje buiatriku (tj. choroby přežvýkavců a prasat) a porodnictví, gynekologii a andrologii. Přednostové a změny na klinikách byly následující.

■ Prof. MVDr. Jiří Smola, CSc.

Buiatrika

prof. MVDr. Antonín Klobouk, DrSc. – Klinika buiatricko-porodnická a ambulanti (1919–1935), Klinika buiatrická a ambulanti (1935–1952), II. interní klinika (1952–1956)

MVDr. Vladimír Hamšík – II. interní klinika Katedry vnitřních chorob (1956)
doc. MVDr. Pavel Čanecký, CSc. – II. interní klinika Katedry vnitřních chorob (1957–1958)

doc. MVDr. Tibor Lax, CSc. – II. interní klinika Katedry vnitřních chorob (1958–1962), poté II. interní klinika součástí Katedry epizootologie a vnitřních chorob (1962–1965), poté součástí Katedry vnitřních chorob hospodářských zvířat (1965–1967), poté součástí Katedry vnitřních chorob přežvýkavců a prasat (1967–1968)

prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc. – Katedra vnitřních chorob přežvýkavců a prasat (1968–1970)

prof. MVDr. Přemysl Jagoš, CSc. – Katedra vnitřních chorob přežvýkavců a prasat (1970–1972), poté II. interní klinika Katedry diagnostiky, terapie a prevence (1972–1989) zahrnující zejména choroby přežvýkavců; choroby prasat byly zahrnuty od roku 1972 do Katedry chorob

prasat, chovu zvířat a zoohygieny (prof. MVDr. Jaroslav Dražan, CSc. (1972–1986), prof. MVDr. Jan Jeřábek, DrSc. (1986–1987), doc. MVDr. Josef Drábek, CSc. (1987–1990))

prof. MVDr. Bohumír Hofírek, DrSc. – II. interní klinika Katedry diagnostiky, terapie a prevence (1990), poté II. interní klinika (1990–1992) zahrnující choroby přežvýkavců a prasat

prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc. – II. interní klinika (1993), klinika se rozdělila na Kliniku chorob přežvýkavců a Kliniku chorob prasat (Kliniku chorob prasat vedl do roku 2010 doc. MVDr. Josef Drábek, CSc., následně se stala součástí Kliniky chorob přežvýkavců a prasat)

doc. MVDr. Josef Illek, DrSc. – Klinika chorob přežvýkavců (1993)

prof. MVDr. Bohumír Hofírek, DrSc. – Klinika chorob přežvýkavců (1994–2000)
prof. MVDr. Rudolf Dvořák, DrSc., dipl. ECBHM – Klinika chorob přežvýkavců (2001–2009)

doc. MVDr. Leoš Pavlata, Ph.D., dipl. ECBHM – Klinika chorob přežvýkavců (2009–2010)

v roce 2011 se Klinika chorob přežvýkavců stala součástí Kliniky chorob přežvýkavců a prasat

Porodnictví, gynekologie a andrologie

prof. MVDr. Emil Příbyl – Porodnická klinika (1935–1950) se vyčlenila z Kliniky buiatricko-porodnické a ambulanti, poté porodnictví součástí Chirurgicko-porodnické katedry (1950–1952), poté Katedry porodnictví (1953–1965)

prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc. – Katedra porodnictví a gynekologie (1965–1972)

prof. MVDr. Jaroslav Kozumplík, DrSc. – klinika součástí Katedry reprodukce hospodářských zvířat a chirurgie (1972–1989)
prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc. – Katedra reprodukce hospodářských zvířat (1989–1990), Klinika porodnictví, gynekologie a andrologie (1990–1996)

doc. MVDr. Radovan Doležel, CSc. – Klinika porodnictví, gynekologie a andrologie (1996–1999), poté klinika přeměněna na Ústav reprodukce zvířat (1999–2001), poté na oddělení reprodukce, které se stalo součástí Kliniky chorob přežvýkavců (2001 až 2010) a v roce 2011 se stalo součástí Kliniky chorob přežvýkavců a prasat

Klinika chorob přežvýkavců a prasat

prof. MVDr. Jiří Smola, CSc. (2011 až dosud)

Současným přednostou Kliniky chorob přežvýkavců a prasat je prof. MVDr. Jiří Smola, CSc., kliniku vede od 1. 3. 2011.

Klinická laboratoř pro malá zvířata

(prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc.)

Základem dnešní Klinické laboratoře pro malá zvířata byla Centrální klinic-

■ Prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc.

ká laboratoř, která byla zřízena k 1. lednu 2004. Svoji činnost začala rozvíjet v laboratoři klinické hematologie, jež byla začleněna do tehdejší Kliniky chorob malých zvířat. Klinická laboratoř se člení na úsek příjmu a zpracování biologického materiálu, oddělení klinické hematologie, oddělení klinické biochemie, oddělení klinické cytologie a úsek informační. V čele laboratoře stojí přednosta.

prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc. – Centrální klinická laboratoř (2004–2010), Klinická laboratoř pro malá zvířata (2011 až doposud)

Současným přednostou Klinické laboratoře pro malá zvířata je prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc., laboratoř vede již 7 let.

Klinická laboratoř pro velká zvířata

(doc. MVDr. Josef Illek, DrSc.)

Základem dnešní Klinické laboratoře pro velká zvířata byla klinická laboratoř Katedry diagnostiky, terapie a prevence. Klinická laboratoř pro velká zvířata byla zřízena k 1. lednu 2011. V čele laboratoře stojí přednosta.

■ Doc. MVDr. Josef Illek, DrSc.

doc. MVDr. Josef Illek, DrSc. – Klinická laboratoř pro velká zvířata (2011 až doposud)

Současným přednostou Klinické laboratoře pro velká zvířata je doc. MVDr. Josef Illek, DrSc., laboratoř vede od 1. 3. 2011.

■ text: Vladimír Večerek
foto: archiv redakce

Organizační změny na Fakultě veterinárního lékařství VFU Brno

V souvislosti s přípravami Fakulty veterinárního lékařství VFU Brno na její mezinárodní evaluaci došlo na fakultě k organizačním změnám. Změny vstoupily v platnost 1. 1. 2011 a týkají se struktury sekcí a v rámci nich ústavů, klinik a klinických laboratoř. Do **Sekce morfologie a fyziologie** byl nově začleněn **Ústav farmakologie a farmacie** (dříve Ústav farmakologie přínaležející do Sekce chorob malých zvířat). V **Sekci patobiologie** došlo sloučením Ústavu patologické morfologie a Ústavu parazitologie ke vzniku **Ústavu patologické morfologie a parazitologie** a dále spojením Ústavu infekčních chorob a epizootologie a Ústavu mikrobiologie a imunologie vznikl nově **Ústav infekčních chorob a mikrobiologie**. Do **Sekce chorob malých zvířat** byla nově začleněna **Klinická laboratoř pro malá zvířata** (dříve Centrální klinická laboratoř organizačně zařazená mimo sekce

fakulty). V rámci **Sekce chorob velkých zvířat** byla nově zřízena **Klinika chorob přežvýkavců a prasat**, zahrnující dřívější Kliniky chorob přežvýkavců a Kliniky chorob prasat. Nově byla v rámci této sekce vytvořena **Klinická laboratoř pro velká zvířata**.

Současná organizační struktura Fakulty veterinárního lékařství VFU Brno:

- **Sekce morfologie a fyziologie** s Ústavem anatomie, histologie a embryologie, Ústavem fyziologie a Ústavem farmakologie a farmacie
- **Sekce patobiologie** s Ústavem infekčních chorob a mikrobiologie, Ústavem patologické morfologie a parazitologie a Ústavem genetiky
- **Sekce chorob malých zvířat** s Klinikou chorob psů a koček, Klinikou chorob ptáků, plazů a drobných savců a Klinikou laboratoř pro malá zvířata

- **Sekce chorob velkých zvířat** s Klinikou chorob koní, Klinikou chorob přežvýkavců a prasat a Klinikou laboratoř pro velká zvířata

V souvislosti s uvedenými změnami v organizační struktuře fakulty byli k 1. 3. 2011 jmenováni do funkce přednostové těchto nových pracovišť. Přednostou Ústavu patologické morfologie a parazitologie FVL VFU Brno byl jmenován **doc. MVDr. David Modrý, Ph.D.**, přednostou Ústavu infekčních chorob a mikrobiologie byl jmenován **prof. MVDr. František Tremel, CSc.**, přednostou Kliniky chorob přežvýkavců a prasat byl jmenován **prof. MVDr. Jiří Smola, CSc.** a přednostou Klinické laboratoře pro velká zvířata byl jmenován **doc. MVDr. Josef Illek, DrSc.**

■ text: **prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA**
děkan FVL VFU Brno

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno se podílí na výzkumu nové nemoci zimujících netopýrů

V České republice i v řadě dalších evropských zemí byl v posledních dvou letech zaznamenán výskyt nového onemocnění netopýrů, tzv. syndromu bílého nosu. Postižení netopýři mají viditelný nárůst plísně na kůži nosu a ušních boltců, případně poškození létací blány.

Poprvé bylo toto onemocnění pozorováno u jednoho netopýra v Severní Americe roku 2006. V současnosti se však již vyskytuje na rozsáhlém geografickém území severoamerického kontinentu, má na svědomí úhyny milionů netopýrů a je považováno za ekologickou katastrofu. Situace v Evropě je prozatím poněkud jiná.

Byl zjištěn pouze výskyt pravděpodobného původce, plísně *Geomyces destructans*, ale není pozorováno hromadné hybnutí netopýrů. S ohledem na závažnost

■ Detailní snímek netopýra velkého s plísní na čenichu a ušních boltcích

■ Netopýr velký s plísní na čenichu a ušních boltcích. Skalní štěrbinu ve Sloupsko-šošůvských jeskyních

■ Létací blána s nekrotickými změnami. Netopýr velký, Býčí skála

■ Prof. MVDr. Jiří Pikula, Ph.D. při výkladu patogeneze geomykózy netopýrů. Natáčení pro Českou televizi Brno

onemocnění na americkém kontinentu je však třeba intenzivně monitorovat evropské netopýry a situaci pečlivě vyhodnocovat, než učiníme závěr, že jsou nebo nejsou netopýři v Evropě ohroženi.

Rozsáhlý výzkum této fascinující skupiny létajících savců předpokládá širokou spolupráci. Podílí se na něm ochránci přírody, speleologové, zoologové, mikrobiologové, molekulární biologové a důležitou roli a medicínský přínos mají i veterinární lékaři.

Za naši univerzitu se výzkumu netopýrů účastní pracovníci Ústavu veterinární ekologie a ochrany životního prostředí a Ústavu patologické morfologie a parazitologie.

Odběry vzorků v terénu jsou nesmírně obtížné. V řadě případů se jedná o nepřístupná místa jeskyní, skalních dómů a starých štol. Práci sťažují špatné světelné podmínky. Přesto naše histopatologická vyšetření naznačují, že i ve Střední Evropě jsou u netopýra velkého patologické změ-

■ Pitva uhynulých netopýrů v laboratoři. MVDr. Ladislav Novotný, Ph.D.

ny podobné nálezům u severoamerických netopýrů.

Toto prioritní zjištění boří zažitý mýtus o neškodnosti geomykózy pro evropské netopýry a přitáhlo i pozornost médií.

■ text: **prof. MVDr. Jiří Pikula, Ph.D.**
foto: archiv autora

Studenti farmacie se zapojili do celostátní kampaně „Antibiotický týden“

V týdnu od 22. do 26. listopadu 2010 proběhla v lékárnách kampaň zaměřená na správné užívání antibiotik. Do realizace této akce zaměřené na laickou i odbornou veřejnost se významně zapojil Ústav aplikované farmacie Farmaceutické fakulty VFU Brno a spolu s Českou lékárnickou komorou a Státním zdravotním ústavem připravil jeho koncept s názvem „Antibiotický týden v prostředí lékáren“.

Antibiotický týden provázal velký zájem jak lékárníků, tak médií a byli to právě studenti posledního ročníku Farmaceutické fakulty VFU Brno, kteří se významnou měrou podíleli na průběhu celé kampaně.

Jak ovlivnit racionalitu farmakoterapie?

Zkušenost pro studenty

Smyslem zapojení studentů posledního ročníku, tedy těch, kteří právě vykonávali povinnou šestiměsíční lékárenskou praxi, bylo umožnit jim stát se součástí osvětové kampaně podporující racionální užívání léčiv a vyzkoušet si na vlastní kůži edukační činnost a komunikaci s pacientem.

Pacienti, přicházející v tomto týdnu do lékárny, byli poučeni o správném užívání antibiotik a lékárníci a studenti jim

vysvětlili, jak správným užíváním antibiotik mohou zamezit vzrůstající rezistenci mikroorganismů na antibiotickou léčbu.

Do téměř 500 lékáren po celé České republice, které se zapojily do kampaně, byly zaslány propagační letáky (díky finanční pomoci Státního zdravotního ústavu) a studenti i lékárníci měli k dispozici edukační materiály pro osvětvení znalostí týkajících se správného užívání antibiotik a podpůrné terapie.

Pacienti se setkali nejen s množstvím informací a informačními materiály. S nezastupitelnou pomocí praktikujících studentů pátého ročníku farmacie proběhlo rozsáhlé dotazníkové šetření mezi dospělými pacienty a rodiči dětí, jimž byla předepsána antibiotika.

Antibiotika zabíjejí viry aneb Místo pro osvětu pacientů

Doprovodnou akcí bylo dotazníkové šetření pro dvě cílové skupiny – pro dospělé pacienty a pro rodiče nemocných dětí, kterým byla předepsána antibiotika. Studenti farmacie ve spolupráci s lékárníky získali téměř 4000 dotazníků, 58% (2261) od dospělých pacientů a 42% (1611) dotazníků týkajících se názorů rodičů nemocných dětí na terapii nachlazení. Jedná se o jed-

no z největších dotazníkových šetření, na kterém se Ústav aplikované farmacie v minulosti podílel.

Antibiotika jsou léky, které působí specificky proti bakteriálním infekcím a jsou lékařem předepisována pouze na léčbu těchto onemocnění. V důsledku jejich nesprávného užívání se významně zvyšuje odolnost bakterií. Pro odbornou veřejnost je alarmující fakt, že polovina pacientů se domnívá, že antibiotika zabíjejí viry. Zároveň jsou pacienti přesvědčeni, že antibiotika nejsou účinná proti nachlazení a chřipce (72%). Zde jistě vzniká prostor pro lékárníky a lékaře, aby pacienti správně informovali.

Pozitivní je, že většina pacientů (91 %) ví, že neopodstatněné užívání antibiotik vede ke snižování jejich účinnosti a zároveň jsou si vědomi vedlejších nežádoucích účinků antibiotik, jako je např. průjem (68 %).

Kdy pacienti začínají užívat antibiotika? 90 % nesouhlasí s tím, že by antibiotika začali užívat po projevu prvních příznaků a to rovnou z domácích zásob, ani nesouhlasí s tím, že by měli začít užívat antibiotika na radu důvěryhodné osoby (94 %). 95 % pacientů užívá antibiotika pouze po předepsání lékařem a pouze 10% z nich

**Nachlazení?
Chřipka?
Dopřejte si odpočinek.
NE ANTIBIOTIKA!**

Evropská iniciativa v oblasti zdraví

■ Ústavní lékárna VFU Brno

využívá antibiotika zbylá z předcházející terapie. V tomto směru se výrazně lišíme od jižních států, např. Řecko, Španělsko (dle studie EU Eurobarometr z dubna 2011), kde jsou antibiotika dostupná i bez lékařského předpisu a právě touto nekauzální terapií nezodpovědní lékárníci přispívají zvyšování rezistence na antibiotika.

Rodiče nemocných dětí nepovažují doporučení režimových opatření za nedostatečnou péči (72%) a ani výslovně lékaře nežadají o předepsání antibiotik (94%) a pouze 23% rodičů se domnívá, že užívání antibiotik během nachlazení urychlí vyléčení jejich dítěte.

Byla potvrzena nezastupitelná pozice lékárníka jako posledního kontrolního článku při výdeji léčiv. Pacienti uvedli, že v 94% případů jim lékárník vždy vysvětlí jak správně antibiotikum užívat (lékaři 86%).

Antibiotická rezistence na pochodu

S informacemi o rizicích neopodstatněného užívání antibiotik se v posledních

12 měsících setkala 74 % dospělých pacientů.

Vznik rezistentních mikroorganismů a jejich šíření nerespektuje hranice států a problematika rozvoje antibiotické rezistence je ve světě stále aktuálnější. Bylo prokázáno, že lékárníci, jako nejdostupnější zdravotnická profese, hrají velmi důležitou roli v informování veřejnosti o hrozbách antibiotické rezistence a v poradenství v oblasti samoléčení např. nachlazení a chřipkových onemocnění. Lékárníci se společně s ostatními zdravotníky zapojují do boje za správné užívání antibiotické terapie.

„Nachlazení, chřipka? Dopřejte si odpočinek, ne antibiotika“

Základní cíle kampaně byly nepochybně splněny. Lékárníci byli představeni jako zdravotničtí odborníci, kteří se zapojili do boje proti celosvětovému problému zvyšující se antibiotické rezistence.

Směrem k laické veřejnosti šlo primárně o upozornění na vzrůstající rezistenci na antibiotika, která je zapříčiněna neracionální nekauzální terapií, a poučení pacientů, že antibiotika neúčinkují na chřipková onemocnění. Kouzlem této kampaně bylo, že jsme médiím ukazovali naši každodenní činnost, kdy poskytujeme poradenství, i když se tomu média právě nevěnují.

Během antibiotického týdne jsme mohli zaznamenat stovky unikátních výstupů v médiích – v televizi, rádiu, v národních i regionálních médiích. I když to nebylo cílem, podařilo se nám zastínit i kampaň připravovanou Státním zdravotním ústavem.

Děkujeme všem lékárníkům a studentům, kteří se aktivně zapojili do kampaně, a věříme, že realizování edukačních kampaní je jedna z možných cest k navrácení prestiže lékařské profese.

Za organizační tým,

■ text: **PharmDr. Alena Petříková**

Ústav aplikované farmacie

foto: archiv redakce

Retrokatalogizace

Knihovny představují místa, kde se soustřeďuje lidské poznání po celé věky zaznamenávané do bezpočtu dokumentů. Knihovny cíleně vyhledávají dokumenty, které jsou obsahově blízké jejich sbírkám, tyto dokumenty pak musejí uchovávat a především zajišťují veřejnosti svobodný přístup k nim. Univerzitní knihovny jsou těsně provázané se svými institucemi, s akademickým prostředím a jejich fondy bývají účelově stavěny tak, aby vycházely vstříc potřebám úzkých skupin uživatelů, tedy pedagogů a studentů univerzity. Naše univerzita je protkána sítí takových knihoven (35 rozličně malých i velkých ústavních knihoven spolu s knihovnou ústřední), které do dnešních dnů společně nasbíraly již úctyhodných 102 886 svazků odborné literatury, převážně z oblastí veterinárních a farmaceutických věd a hygieny. Toto množství pokrývá více než dvě století vývoje poznání ve zmíněných oborech (nejstarší kniha v našich sbírkách je z roku 1755 a pojednává o tasemnicích a jiných červech). To zahrnuje nejrůznější knihy psané v desítkách jazyků, miliony popsaných listů papíru... Je to unikátní tematická sbírka, pravděpodobně ojedinělá v celé naší zemi.

Lze si jen stěží představit, že by někdo dokázal přecítit být jen desetinu ze všech

těchto knih za celý svůj život. Tato sbírka však slouží potřebám stovek lidí, kteří zde na univerzitě denodenně navštěvují některé z našich knihoven, kde hledají odpovědi na své otázky, oporu ke svým studiím či podklady pro svou práci. Představme si nyní, že by těch sto tisíc knih leželo někde nahromadě... Najít knihu by trvalo týdny, snad i měsíce a možná i zhoula celou věčnost. A tak jsme se dostali k jedné z nejdůležitějších složek podstaty knihoven: vytvářejí organizované sbírky dokumentů, které musejí být smysluplně a přehledně uspořádány. Za tímto účelem knihovny sestavují vlastní katalogy, mapující jejich sbírky, a stejně jako je tomu leckde jinde, i zde je zapotřebí technologie.

Tímto se už blížíme k vysvětlení, co je to vlastně retrokatalogizace... To slovo znamená zpětné zpracování fondu knihovny do automatizovaného knihovního systému. Dříve se katalogy vedly v kartotékách a bylo zapotřebí tisíců papírových kartiček a mnoha objemných skříní; hledání v takových katalogích, jak si jistě dokážeme představit, nebylo vůbec snadné. Ještě dnes na některých ústavních knihovnách přežívají evidenční knihy, které tam v jistém smyslu také slouží jako katalogy. V dnešní době se ke katalogizaci běžně využívá počítačů

a existuje už značně bohatá nabídka automatizovaných knihovních systémů, bez kterých se již naprostá většina knihoven nedokáže obejít. V Ústřední knihovně VFU Brno se za poslední léta vystřídal hned několik takovýchto systémů (ano i tato oblast podléhá své evoluci). Od roku 1995 byl používán systém Minidokis (a tehdy se tu také začalo s elektronickou katalogizací), od roku 2005 systém Daimon a v roce 2009 byl pořízen systém Clavius, teprve který umožňuje vyhledávat záznamy podle nejrůznějších kritérií, rezervovat dokumenty, prodlužovat výpůjčky a jeho katalog je přístupný i z webových stránek univerzity. Používání takového systému nejenže usnadňuje práci knihovníkům, ale je zřejmé, že přináší i značný komfort uživatelům knihovny.

A jak že to tedy bylo na naší univerzitě s retrokatalogizací? Nyní bude třeba zmobilizovat představivost, neboť následují čísla...

S projektem retrokatalogizace se začalo v roce 2007, a to v Ústřední knihovně, kde bylo zkatalogizováno 16 966 ročníků periodik a přes 6 000 knih. Tato akce byla dokončena v roce 2008 a byla financována částečně z prostředků SIS a částečně z rozvojového projektu. Retrokatalogizace fondů dílčích knihoven se prováděla v Ústřední knihovně, do které bylo zapo-

■ Retrokatalogizace v knihovně Ústavu fyziologie

třebí tyto knihy po stovkách navozit. Jen pro představu, podle statistik z roku 2010 nyní tyto dílčí knihovny obsahují dohromady 54 960 svazků – toto číslo nebylo příliš odlišné ani tehdy, o tři roky dříve. Před začátkem projektu bylo v těchto knihovnách zpracováno pouze 5% fondu, nyní je už hotových plných 60%.

Zpočátku jsme museli čelit obavám, že už ty knihy nikdy nevrátíme. To byl neblahý odkaz tehdy již minulého vedení SIS, které svojí snahou o centralizaci veškerých fondů do Ústřední knihovny mnoho ústavních knihoven značně znepokojil. Nakonec ale dílčím knihovnám zpracování jejich knižního fondu přineslo řadu výhod. Byla provedena úplná revize knihovních fondů, vyřazena zastaralá a nepotřebná literatura. Bylo dohodnuto stavění knih podle potřeb dané knihovny. Většina knihoven vedla doposud pouze přírůstkové seznamy, v nichž nebylo možné vyhledávat. Zpracováním knih v knihovním systému získala knihovna přehled o množství a uložení fondu a také jeho tematické profilaci. V systému je možné ukázat lokaci dokumentu, ať je uložena v dílčí knihovně nebo dlouhodobě dislokována u jednotlivých akademických pracovníků. Jak už bylo zmíněno, je možné vyhledávat knihy podle nejrůznějších hledisek. Na některých knihovnách byl na základě jejich požadavku také nainstalován modul výpůjčního protokolu, a nyní tak mohou velice snadno provádět výpůjčky a věst jejich evidenci přímo v systému Clavius.

Fondy dílčích knihoven byly zpracovávány jednak za pomoci brigádníků, jednak pracovníky SIS především v době prázdninového provozu Ústřední knihovny. Retrokatalogizace byla financována z rozvojového projektu „Modernizace Univerzitní knihovny a rozšíření možností jejího využití“, v letech 2007 – 2009.

V roce 2010 pokračovala retrokatalogizace fondů dílčích knihoven podporovaná z prostředků VFU Brno a z dotace rozpočtu odboru umění a knihoven Ministerstva kultury ČR na podprogram RETROKON – Národní program retrospektivní konverze katalogů v ČR. SIS VFU Brno uspěla ve výběrovém řízení na dotaci na podprogram RETROKON i v roce 2011.

Přínos retrokatalogizace je nesporný. Mimo již uvedených, dílčích pozitiv, uvedme na závěr ještě tato dvě: 1) Část fondu VFU Brno tvoří historicky značně cenné publikace, které byly díky absenci zpracování jen obtížně dostupné studentům a zaměstnancům univerzity, veřejnosti prakticky vůbec. 2) Zvyšující se zá-

jem o vyhledávání v online katalogu VFU Brno, který jasně dokazuje následující statistiky: říjen 2009 (první měsíce po spuštění) – 5669 hledání, březen 2010 – 10 530 a březen 2011 – 18 786 hledání.

Letos plánujeme zpracovat 7 200 svazků. To znamená, že koncem roku 2011 by-

chom měli mít zpracováno 75 % knihovního fondu. Naším záměrem je dokončit retrokatalogizaci celého fondu do konce roku 2012.

■ text: **PhDr. Jana Slámová, Tibor Uhrín**
foto: A. Sýkorová

	Knihovna	Počet svazků	Počet retrokatalog. sv.	Procenta
UK	UK - Ústřední knihovna	47921	47921	100,00
FVL	VH - Ústav anatomie, histologie a embryologie	6549	1912	29,20
	VF - Ústav fyziologie	2453	2300	93,76
	HF - Ústav farmakologie a farmacie	170	170	100,00
	VP - Ústav patologické morfologie a parazitologie (část patol.morfologie)	9941	1715	17,25
	VZ - Ústav patologické morfologie a parazitologie (část parazitologie)	5958	5958	100,00
	VE - Ústav infekčních chorob a mikrobiologie (část infekčních chorob)	3191	620	19,43
	VE - Ústav infekčních chorob a mikrobiologie (část mikrobiologie)	269	269	100,00
	VG - Ústav genetiky	585	89	15,21
	VI - Klinika chorob psů a koček	457	457	100,00
	VA - Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců	788	235	29,82
	VK - Klinika chorob koní	1027	1027	100,00
	VV - Klinika chorob přežvýkavců a prasat (část přežvýkavců)	2302	2302	100,00
	VS - Klinika chorob přežvýkavců a prasat (část prasata)	1168	1168	100,00
	VL - Klinická laboratoř pro malá zvířata	7	7	100,00
FWHE	HC - Ústav biochemie, chemie a biofyziky	3855	928	24,07
	HI - Ústav biochemie, chemie a biofyziky (odd. radioizotopy)	438	39	8,90
	HB - Ústav biologie a chorob volně žijících zvířat	258	258	100,00
	HV - Ústav výživy, zootechniky a zoohygieny (odd. výživy)	574	143	24,91
	HZ - Ústav výživy, zootechniky a zoohygieny (odd. zootechniky a zoohygieny)	589	589	100,00
	HP - Ústav vegetabilních potravin a rostlinné produkce	23	23	100,00
	HL - Ústav hygieny a technologie mléka	1373	1373	100,00
	HM - Ústav hygieny a technologie masa	183	183	100,00
	HX - Ústav veřejného veterinárního lékařství a toxikologie (část toxikologie)	1339	1339	100,00
	HO - Ústav veřejného vet.lékařství a toxikologie (část veř. vet. lékařství)	769	769	100,00
	HE - Ústav vet. ekologie a ochrany životního prostředí	1648	1648	100,00
FAF	FC - Ústav chemických léčiv	153	153	100,00
	FB - Ústav přírodních léčiv	1101	1101	100,00
	FY - Ústav humánní farmakologie a toxikologie	256	256	100,00
	FT - Ústav technologie léků	357	357	100,00
	FA - Ústav aplikované farmacie	247	247	100,00
	Protivova knihovna (pozn.: zakonzervovaný fond)	793	–	–
RP	RG – Institut celoživotního vzdělávání	48	29	60,42
	HJ - Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství	1514	558	36,86
	CELKEM	54960	32799	59,68

Modernizace optické sítě na VFU Brno

Centrum informačních technologií se za svou krátkou, ale za to velmi dynamickou životní dráhu dostalo ze svých, dalo by se říci spartánských začátků, na úroveň srovnatelnou s ostatními VVŠ. Pro naše studenty a zaměstnance s důvěrou poskytujeme odpovídající seznam bezpečných služeb, které jsou průběžně doplňovány a vylepšovány.

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno je připojena k národní vysokorychlostní počítačové síti určené pro vědu, výzkum, vývoj a vzdělávání CESNET2. Páteř této optické sítě propojuje největší univerzitní města České republiky okruhy s vysokými přenosovými rychlostmi.

VFU Brno jako uživatel této sítě si v rámci svého kampusu spravuje vlastní počítačovou síť. Správcem této sítě je Centrum informačních technologií. Datová síť VFU Brno je opticko-metalická síť s více než 1700 přípojnými místy v areálu VFU a na Kounicových kolejích. Na síti je přes 70 aktivních prvků, které jsou průběžně vyměňovány a doplňovány. V souladu s požadavky uživatelů a potřebami univerzity je tato síť postupně modernizována – přechází se na vyšší přenosové rychlosti. V minulých letech byla realizována páteřní optická trasa (červeně) propojující budovy Centra informačních technologií (30), Pavilonu klinik malých zvířat (43) a Pavilon profesora Klobouka (7). V souvislosti s výstavbou nového Pavilonu klinik chorob prasat (3) a studijního a informačního střediska (SIS) jsou realizovány optické trasy (zeleně) propojující tyto budovy. V letošním roce je v plánu

■ Topologie sítě CESNET2

realizovat optické trasy (modře) vycházející z uzlu v budově 30. Jedná se o budovu rektorátu (1), hlavní vrátnice a budovy 31. Trasa do budovy 32 bude realizována v rámci rekonstrukce této budovy. Dále budou realizovány trasy vedoucí do budovy Pavilonu farmacie (43) a Ústavu výživy, zootechniky a zoohygieny (15).

Centrum informačních technologií poskytuje studentům univerzity bezdrátové připojení – VFUnet. Studenti si mohou svá zařízení připojit na vytipovaných místech univerzity. Počet přípojných míst se bude i nadále rozšiřovat.

Kartové centrum

V minulém roce proběhla rekonstrukce budovy CIT (30), která tak tvoří společně s budovou hlavní vrátnice esteticky dů-

stojný vstup do areálu VFU Brno. Během této rekonstrukce byla i mírně pozměněna stavební dispozice prostor čistírny. CIT tak získal pro svou činnost důstojný prostor, který slouží pro tisk a výdej čipových karet. V minulých letech byl výdej karet umístěn v nevyhovujících a obtížně větratelných prostorách chodby v téže budově.

ISiC karty studentů jsou pro první ročníky vyráběny rovnou při zápisu. Student tak po skončení zápisu má k dispozici veškeré doklady a jsou mu zpřístupněny všechny služby (e-mail, STAG, ISKaM a další). Údaje o ISiC a ITiC kartách jsou předávány do celosvětové databáze. Je tedy možné získávat výhody, plynoucí z těchto karet, i elektronicky, prostřednictvím internetu.

Mimo termíny zápisů je otevírací doba kartového centra každou středu od 11:00 do 12:00.

Po dobu existence kartového centra bylo vydáno více jak 4 tisíce čipových karet pro zaměstnance a studenty VFU Brno.

Modernizace softwaru na VFU Brno

Saldo studenta

Úspěšně vešlo do života nové propojení ekonomického systému iFIS se studijní agendou STAG. Nová funkcionalita umožňuje rychlejší zpracování administrativy jak ze strany studijních oddělení, tak i ze strany ekonomického oddělení. On-line propojení obou aplikací zajišťuje vytváření dokladů pro automatické vyřizování a kontrolu finančních vztahů, což zároveň napomáhá eliminaci chyb. Rovněž přístup studentů k informacím o finančním vztahu s univerzitou je aktuální prostřednictvím webového portálu STAG.

Řešením pomocí finančního salda studenta mezi STAG a iFIS výrazně poklesla administrativa finančního zúčtování se studenty.

Kolejní systém

Ve spolupráci s vedením Kaunicových kolejí je nově zprovozněn informační systém ISKaM řešící ubytovací služby zejména pro naše studenty. Tento systém je integrován se stávajícími systémy VFU. Studenti se do aplikace přihlašují jednotnými uživatelskými účty. Veškerá personální data o studentech jsou získávána z centrálního číselníku osob (iFIS), což zjednodušuje získávání informací potřebných pro ubytování a zprůhledňuje celé řešení. Veškerá ekonomická data jsou přímo předávána do ekonomického systému (iFIS).

■ Kartové centrum

Pro letošní budoucí první ročníky se připravuje možnost požádat si o ubytování dříve než po zápise, jak je to obvyklé na jiných VŠ.

E-learning

Oblast elektronického vzdělávání nevnímalo CIT jako klíčovou formu výuky. Požadavky ze stran potencionálních „e-učitelů“ prakticky neexistovali. V minulém roce bylo spíše jako přání jednoho vyučujícího „až bude čas, na zkoušku“ spuštěno vzdělávací prostředí, distribuované jako volně šířitelný software s otevřeným kódem, Moodle (<http://moodle.cz>). V současné době je toto prostředí poměrně hojně využíváno. Aktuálně máme 1500 uživatelů z řad našich studentů a přes 30 učitelů což jsou čísla nad očekávání dobrá.

Spisová služba

CIT připravilo technické zázemí týkající se nové legislativy související se spisovou službou. Je zprovozněno zařízení pro digitalizaci dokumentů včetně datového

úložiště. Obslužný software je připraven v souladu s novou metodikou.

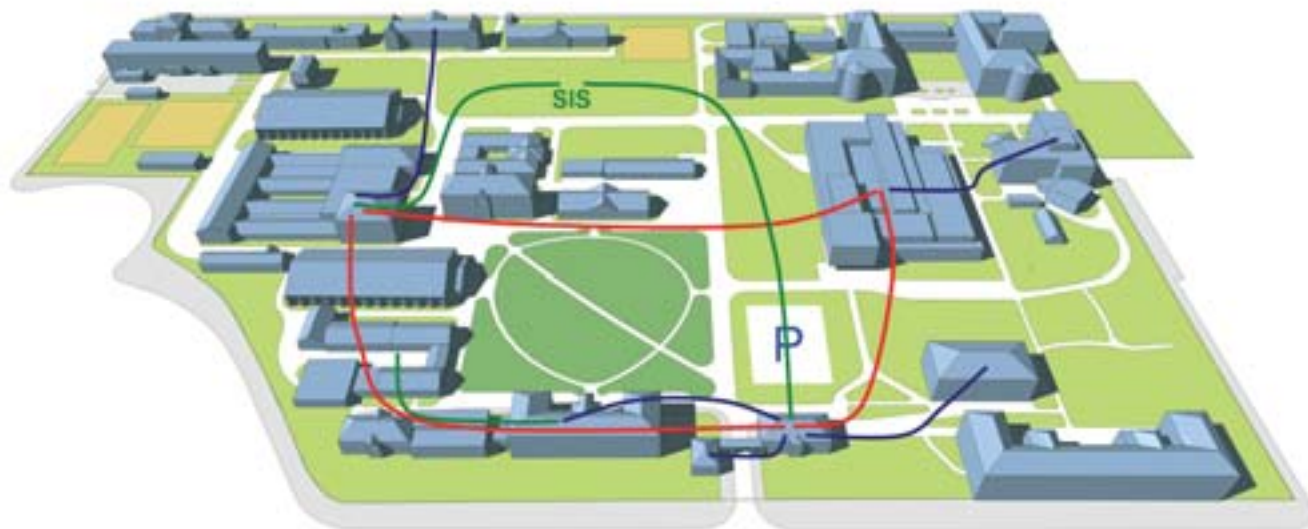
Závěr

Bez kvalitní a rozvíjející se sítě, jakožto podpůrného nástroje pro řešení vědecko-výzkumných záměrů a komunikačního nástroje mezi nejen vědeckými pracovníky, se neobejde žádná moderní organizace. CIT jako výkonné technické zázemí i nadále bude pokračovat v budování informační infrastruktury, která tak umožní práci s vysokorychlostními sítěmi jako prostředkem pro přístup k informačním zdrojům, ale i vysoce kvalitní komunikaci uživatelů v reálném čase. Práce týmu pracovníků CIT je bezesporu důležitým článkem chodu univerzity. Činnost centra je možné nalézt i ve zdánlivě nesouvisených úkolech jako je nově např. vydávání stravenek.

■ text: **Ing. Ladislav Žůrek**

vedoucí Centra informačních technologií

foto: L. Žůrek, archiv redakce

■ Nové optické trasy

Majáles 2011 na VFU

– nejen zábava, ale i pomoc

Stálo je to dva měsíce plánování, příprav a soukromého času, ale výsledek, snad se mnou budou milí čtenáři a účastníci souhlasit, stál určitě za to. Řeč je o skupině studentů z organizace I.V.S.A., kteří letos zorganizovali pátý ročník Majálesu VFU Brno. „Je to akce pro studenty a musím říct, že se nám rok od roku daří zvyšovat úroveň,“ svěřil nám Jiří Herzig, předseda I.V.S.A.

Ačkoliv v prvním májovém týdnu přišli nečekaně ledoví muži, počasí bylo ve středu ke studentům milosrdné. Svítilo sluníčko a teplota se pohybovala kolem 8 stupňů Celsia. Majáles zahájil ve 13 hodin na pískové jízdárně svým proslovem rektor VFU Brno, Prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA. Popřál studentům vydařenou akci a zdůraznil, že pro studenty je kromě studia důležité se i dobře pobavit a prohloubit tak přátelství.

■ Parawestern

vystoupení bylo podkresleno nádhernou hudbou a nadšení a údiv diváků nešlo přehlédnout. Nezapomenutelnou byla jízda na koni bez sedla a přátelská komunikace mezi Filipem a Bon Voyagem, který svého pána poslechl na slovo. „Sundání sedla je největší projev přátelství a důvěry, drezura není v žádném případě postavená na přísnosti a trápení zvířete, ale právě na vnímavém přístupu a porozumění,“ uvedl Filip Kološ. Poté ho vystřídal ukázkou parawesternu, kdy slepá dívka Adéla, která je jako jediná handicapovaná jezdka v ČR držitelkou licence pro soutěže se zdravými jezdci, dokázala za pomoci asistenta

■ Drezura koně

■ Hokus-pokus mladých farmaceutů

Jezdecká show

Úvod programu patřil ladným koňům. Student FVL Filip Kološ nezapřel svou lásku k nim, když divákům předváděl jezdeckou drezuru svého Bon Voyage. Jeho

■ Voltiž

projet složitý slalom mezi balíky slámy. Nechybělo samozřejmě ani vystoupení příslušníků Policie ČR, kteří přítomným návštěvníkům objasnili, jak náročný výcvik musí kůň podstoupit, aby mohl sloužit u policie a zvládl nestandardní situace při policejních zákrocích. Pokochání na závěr bylo z voltáže. Malé krasojezdka předváděly na hřbetě koní opravdu odvážné artistické kousky.

U voříšků

Po třetí hodině se jádro programu přesunulo do dvou částí areálu. Na hlavní ploše, ve slangu veterinářů „psím placu“, na návštěvníky čekalo občerstvení, posezení i poležení na polštářcích v čajovně. Trávník zde ale patřil především psům. (Jak pronesl jeden ze zúčastněných: „Tak se mi zdá, že je tady víc psů než lidí.“) Kynologický klub VFU Brno předvedl agility. Psí program poté pokračoval 5. ročníkem Voříškiády, kdy mezi sebou soupeřili o medaili čtyřnozí miláči návštěvníků majálesu. V podvečer pak znovu členové Kynologického klubu VFU Brno předvedli se svými svěřenci dog frisbee a dog dancing.

Aukce – chceme pomáhat

Na druhé straně „psího placu“ bylo vybudované pódium pro kapely. Než ale natěšení hudebníci rozbali své nástroje, patřilo Veterinární aukci. Tu uspořádali studenti VFU Brno poprvé. Matkou této myšlenky je hlavně skromná Tereza Kafková (2. roč FVL). Účelem aukce bylo získat zajímavé předměty od učitelů nebo od školy a peníze z dražby poskytnout domovu pro staré nebo zraněné koně v Mladé Vožici. Protože to byl první pokus odvážných studentů, objevilo se v dražbě pro začátek jen 5 předmětů, např. dvě úchvatné, umělecké fotografie PaeDr. J. Kubernáta nebo kozí a psí lebka. Dražbu pomohl moderovat elegantní pan MVDr. P. Brauner, Ph. D. Celkem se podařilo na aukci vydražit částku 3. 000 Kč. „Peníze bychom chtěli věnovat ve formě veterinární péče –odčervení, očkování, nebo krmiva či vitamínů,“ sdělila nadšeně Tereza Kafková. „V příštím roce vybereme jiný druh zvířete a peníze poputují na pomoc jinam,“ dodala.

Na divokém západě

Prostranství mezi Ústavem technologie léků a Laboratoří kliniky přežvýkavců se proměnilo na divoký západ, kterému nechyběl ani elektrický rodeo býk. Tato atrakce si získala mezi studenty veliký ohlas. Samozřejmě, že se soutěžilo v tom, kdo se nejdéle na tomto „klidném a mí-

■ Agility

■ Aukce

rumilovném“ býkovi udrží. Vítěz Tomáš Beránek (3. roč. FVL) se pyšnil časem 54 sekund, za ním se umístil Jiří Herzig (5. roč. FVL) s časem 46 sekund a Adam Hačura (6. roč. FVL), který býka na hřbetě potrápil 32 sekund. Je vidět, že veterináři se nezaprou. Nicméně, pánové – pořadatelé, milá rada pro příští ročník – rozdělte tuto soutěž na kategorii muži a ženy, ať vyniknou i šikovná děvčata. ☺

Žádná šed', žádná nuda

Po celou dobu majálesu byl návštěvníkům nabídnut i doprovodný program. V Pavilonu Prof. Klobouka mohli především přispět na chov arktického vlka v brněnské ZOO, kterého studenti VFU Brno adoptovali. Péče o něj vyjde ZOO přibližně na 5.000 Kč ročně. Studenti proto prodávali nafukovací balónky, které tvarovali do různých zvířecích podob, trička, který si každý majitel mohl barevně vybarvit a nastylizovat. Pekly se i báječné palačinky pro UNICEF a do toho nechyběl ani magický pult mladých farmaceutů, kteří přítomným předváděli velice zajímavé

■ Posezení na Majálesu

■ Velice oblíbené malování na obličeji

pokusy, jenom elixír mládí se jim nepodařil vyrobit.

Odvahu, zdatnost, rozvahu, ale především adrenalin si všichni zúčastnění mohli vyzkoušet na lanové dráze nainstalované v parku před rektorátem. Ta se v posledních letech stává oblíbenou atrakcí, a tak naši studenti lezli na rozkývané čtyřmetrové bidlo, někteří zase měli potřebu vyšplhat na komín z přepravky od piva. Tuto zábavnou atrakci sledoval hned opodál hlouček dívek, které si nechaly na obličeji namalovat majálesovou masku.

Večer majálesu patřil hudbě. Studenti se skvěle pobavili a rozvlnili v rytmu skladeb skupin Lidopop, Gronklor a Kofe – in. Ve 22 hodin pořadatelé akci ukončili.

„Měli jsme sice malé počáteční zpoždění v programu, ale podařilo se nám ho dohnat,“ hodnotí Majáles 2011 Jiří Herzig, „každopádně já si myslím, že to malé ju-

bileum našeho majálesu se nám vydařilo. Pobavili jsme se a pomohli finanční částkou i zvířatům. Nešetřím chválou hlavně na organizátory – letos to byl dobrý a silný tým.“

Anketa

Jak se vám líbil Majáles 2011?

Karolína Nováková
návštěvnice

„Škoda, že jsem s kamarádkama nestihla ty koně, ale voříškiáda byla úžasná.“

Blanka Hrobařová
studentka
FVHE

„Je to moc pěkné, příjemná zábava pro studenty.“

Lucie Jančová
studentka FVL

„Mám ráda naše majálesy, akorát mi přijde, že letos trochu pokulhává organizace časového harmonogramu.“

Lubomír Pojezdal
student FVL

„Je to perfektní akce. Obdivuji organizátory, je neskutečné, co dokázali zajistit a kolik času tomu dali. Akorát by to chtělo ještě rektorské volno na následující den.“

Pozn. redakce: Jiří Herzig, předseda I.V.S.A., oslavil v den konání Majálesu 2011 své 25. narozeniny, dodatečně gratulujeme!

■ text: A. Sýkorová
foto: archiv redakce

Rok mezi motýly III. ■ květen, červen

Toto roční období patří k nejbohatším na motýlí druhy. Bude proto obtížné vybrat ty druhy, které jsou pro toto období charakteristické.

V minulém příspěvku jsem slíbil zmínku o největším evropském motýlovi – martináči hrušňovém, který svým severním okrajem rozsáhlého areálu zasahuje na jižní Moravu. Je to motýl nepřehlédnutelný svou velikostí, odpočívá-li po vylíhnutí na kmeni stromu. Rozpětí motýla obnáší 10 – 16 cm! Zde bychom také našli při patě stromu pevný kokon se zbytek kukly, ze které se po přezimování motýl vylíhl. Živnými rostlinami jsou meruňky, stromy a keře rodu *Prunus*, hrušeň, vlašský ořech, třešeň, jilm aj. Samci, za letu připomínající netopýry, přilétají za samicemi až z několika kilometrů, vábeni jejich feromony! Faber, známý to entomolog, popisuje případ, kdy se samci přilétnuvši komínem dobývali kamny na vábici samice v pokoji.

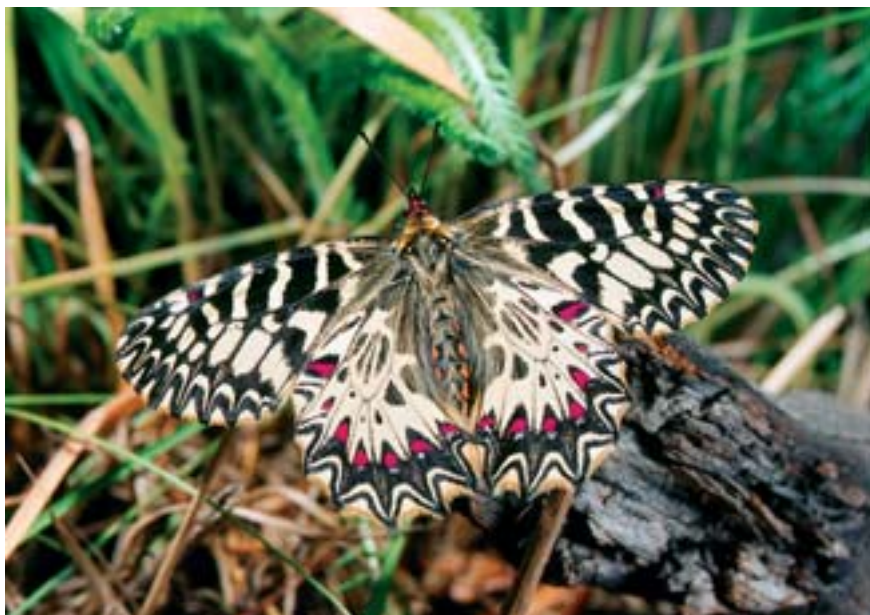
V květnu se objevují také denní motýli, které bychom mohli označit za šlechtu mezi motýly. Jsou to motýli náležející do čeledi otakárkovitých. Všichni se vyznačují ladnými tvary a kresbou, a navíc i elegantním letem. Naši otakárci mají zadní křídla přizdobená ostruhami, kterým se můžeme obdivovat jen několik dní po vylíhnutí. Snadno o ně přicházejí při prudkých zásunbních letech na kopcovitých shromaždištích (hiltoping), kde dochází k páření. Oba dva druhy – otakárek fenyklový (*Papilio machaon*) a otakárek ovocný (*Iphiclides podalirius*) jsou tuláci a setkáme se s nimi na nejružnějších lokalitách, a to i v městech. Zabloudí i na naši univerzitu, která představuje refugium-ostrůvek zeleně v kamenném bludišti. Otakárek fenyklový vyhledává i zahrádky, kde se housenky živí listy mrkve, kopru a fenyklu. Housenky otakárka ovocného se živí listy celé řady ovocných stromů, včetně na mezích rostoucích trnek. Ještě před padesáti lety byly oba dva druhy poměrně vzácné a zdálo se, že dochází k jejich vyhubení díky hojnému používání DDT. Naštěstí byla prokázána škodlivost tohoto preparátu i pro člověka a nastal obrat nejen v používání DDT, ale i ve výskytu obou otakárků v naší krajině. Dnes oba druhy nejsou sice vzácností, ale jejich počty přesto klesají úměrně ke klesajícím počtům ostatních druhů motýlů v závislosti na negativních vlivech, které způsobuje v krajině člověk.

■ Dospělec martináče hrušňového nepřijímá potravu a jeho život je omezen jen na několik dní

■ Otakárek ovocný vytváří u nás dvě generace

■ Pestrokřídlec podražcový létá třepotavě jen za slunečného svitu

■ Lišaj šeríkový, kdysi v městech velmi hojný, v posledních letech zcela z měst vymizel

Jeden z překrásných otakárkovitých žije zde na jižní Moravě a dokonce v okolí Brna. Je to pestrokřídlec podražcový (*Zerynthia polyxena*), který podobně jako martináč má velký areál v jižní Evropě a pouze severním okrajem se dotýká Moravy. Housenky se živí podražcem křovištním. Kuklí se na živých rostlinách nebo příležitostně v okolí vinohradů na ořezaných letorostech révy vinné. Při pálení zbytků ořezané révy končí život také velký počet kulek. Neplatí však, kde roste podražec, létá také

pestrokřídlec. Je to motýl teplomilný a létá jen za slunného počasí.

Z otakárkovitých se vyskytuje v ČR ještě jeden druh, který uniká pozornosti. A je to dokonce jasoň! Nemá žádné červené znaky a je proto více podobný nějakému bělasku. Je to jasoň dymnivkový (*Parnasius mnemosyne*), obývající světlé, listnaté lesy, s dymnivkou v podrostu. Motýl vyletuje koncem května a na lokalitách ho zastihneme ještě během června. Od bělaska ho odlišíme podle velikosti, je větší, a podle plachtivě-

ho letu. Samičky kladou vajíčka na zbytky suché vegetace do blízkosti podzemních částí dymnivky. V době letu motýlů jsou listové části dymnivky již zatažené v kořenové části, takže se kladoucí samičky řídí při kladení vajíček pouze čichem. V příštím roce, kdy se vylíhnou housenky, vyhledají rašící dymnivky a zahájí šestitýdenní žír. Sluncemilné jsou i housenky, které přijímají potravu jen za slunečného svitu. Podobně i dospělci létají jenom, pokud svítí slunce.

Housenky otakárkovitých jsou chráněny zápašnou, oranžově zbarvenou žlázou (osmeteriem), kterou vychlipují z 1. článku za hlavou.

Květen, červen je také období, kdy se líhnou z kulek největší noční motýli – lišaji. Někteří k nám v té době přilétají z jihu, zejména za tropických nocí. Přelety jim usnadňují i vhodné vzdušné proudy. Takové migrace jim usnadňuje aerodynamická stavba těla. Doutníkovité tělo nesou silná, štíhlá křídla, ovládaná mohutnou hrudní svalovinou. Potravu přijímají motýli za letu, při čemž svalovina ovládající křídla současně působí jako pumpa, umožňující nasávání nektaru z květu. Délka sosáku bývá značná, kupř. lišaj svlačcový má sosák dlouhý 90 mm, tj. dlouhý jako tělo. Tento lišaj je původem z tropů, přilétá v červnu, zakládá zde 2. podzimní generaci, která zde vyhyne. Podobný osud má i lišaj smrtihlav, zalétající ze severní Afriky až do jižního Švédska.

Z „domácích“ lišajů lze připomenout kdysi v městech hojného a dnes z měst vymizelého lišaje šeríkového, jehož housenky jsou vázané na olivovité rostliny (šerík, forsytie, jasan aj.) a na tavolník van Houteův. Hojný je dosud lišaj borový, lišaj lipový a lišaj topolový. Kdysi hojný lišaj pryšcový vymizel v průběhu padesáti let a je dnes spíše náhodným nálezem. Podobný osud stihl i ostatní lišaje, takže v současnosti se z nich stávají vzácnosti hodné ochrany.

Na několika příkladech vidíme že motýli jsou dobrými druhy, které citlivě reagují na změny prostředí, dílem způsobené lidskými faktory. Signalizují velmi dobře počátek rozpadu přirozených biocenóz.

■ text a foto: **Rudolf Hrabák**

Třetí díl cyklu Rok mezi motýly je bohužel zároveň posledním. Skvělá spolupráce časopisu s emeritním profesorem naší univerzity, panem Rudolfem Hrabákem, byla ukončena jeho náhlým odchodem. Za jeho příspěvky, které vždy potěšily oko i duši, velmi děkujeme.

Redakce Vita Universitatis

Střípky z historie vydávání veterinárních periodik v Čechách a na Moravě

Rok 2011 je nejen Světovým veterinárním rokem, ale i rokem, kdy si připomínáme „kulatá“ výročí vydávání českých veterinárních časopisů. Letos uplyne 120 roků od vydání prvního veterinárního časopisu Český zvěrolékař a zároveň i 60 roků od zahájení vydávání dnešního všem veterinárním lékařům a studentům veterinární medicíny dobře známého časopisu Veterinářství. Je to pro nás příležitost, abychom na pozadí těchto jubilej připomněli i další veterinární časopisy, postupně vydávané na území dnešní České republiky.

Odborné veterinární časopisy

Spolu s růstem počtu vystudovaných zvěrolékařů v druhé polovině 19. století, formováním jejich pracovní náplně a společenským uplatněním vyvstala nutnost vzájemné informovanosti o nejrůznějších otázkách této profese. Zjevná byla snaha otázky řešit, a to se neobešlo bez potřeby a možnosti předávání poznatků a zkušeností. Započalo to ve vznikajících spolcích zvěrolékařského stavu. Spolky vznikaly již v 80. letech 19. století a jejich působení vyvrcholilo v období první republiky. Jedním z prvních zvěrolékařských spolků na území Rakouska-Uherska byl „Erster niederösterreichische Veterinär-Verein“, založený v roce 1872 a zpočátku působící pouze v Dolním Rakousku. V roce 1876 byla jeho působnost rozšířena na všechny země monarchie a došlo k jeho přejmenování na „Verein der österreichischen Tierärzte“. V roce 1891 se vytvořily v rámci tohoto spolku zemské jednoty. Pro Čechy to byla „Zemská jednota pro Království české“ a pro Moravu „Zemská jednota pro Markrabství moravské“.

Národnostní spory v Rakousku-Uhersku zesilovaly a tak si nakonec Češi založili v roce 1898 „Spolek českých zvěrolékařů“ a v něm „Jednotu českou“ a „Jednotu moravskou“. Na „Spolek českých zvěrolékařů“ navázaly v roce 1920 svoji činností „Komora českých zvěrolékařů“, „Spolek českých zvěrolékařů moravských“, „Ústřední jednota českých zvěrolékařů“ a řada dalších. S rozvojem takto

(1) První český zvěrolékařský časopis

organizované činnosti vznikala nutnost zajistit informovanost ve všech oblastech zvěrolékařské odbornosti. Aktuálními tématy byla náplň práce zvěrolékařů, organizace a realizace protinákazových opatření, strategie terapie nemocí, hygienická kontrola produktů živočišného původu. Vznikaly kontroverzní situace v prosazování pracovních kompetencí, např. v péči o hospodářská domácí zvířata v oblasti chovatelství, v dozoru na manipulaci se zvířaty aj. Bylo třeba předávat včasné informace o nových směrnicích a vyhláškách. Vyvstala nutnost všechny tyto záležitosti prodiskutovat, hledat východiska pro řešení a seznámit s tím co nejširší odbornou veřejnost. Všim prolínala snaha, aby zvěrolékařství zaujalo odpovídající společenské postavení, aby bylo rozvíjeno jako významná součást veřejného zdravotnictví, aby bylo důležitým prvkem v prosazování nových směrů na poli chovatelství hospodářských zvířat a aby léčba a kontrola zdraví zvířat byly v souladu s nejnovějšími poznatky. Z tohoto pohle-

du se fórum zvěrolékařských spolků ukázalo nedostačující. Začala se prosazovat myšlenka začít s vydáváním odborných stavovských periodik. Výsledky vědeckého bádání řady nadšených zvěrolékařů z praxe a později i členů pedagogického sboru nově vzniklé Vysoké školy zvěrolékařské v Brně (1918) si vynutily potřebu jejich uveřejnění v časopisech s vědeckou náplní. To vše spolu se zkušenostmi ze zahraničí bylo impulsem pro vznik stavovských veterinárních periodik vycházejících v českém (případně i slovenském) jazyku a odborných vědeckých časopisů, které vycházejí v jazyce anglickém.

Na území Čech a Moravy byl prvním odborným periodikem časopis psaný jazykem německým s názvem Sammlung der vorzüglichen Schriften aus der

(2) Druhé česky psané zvěrolékařské periodikum

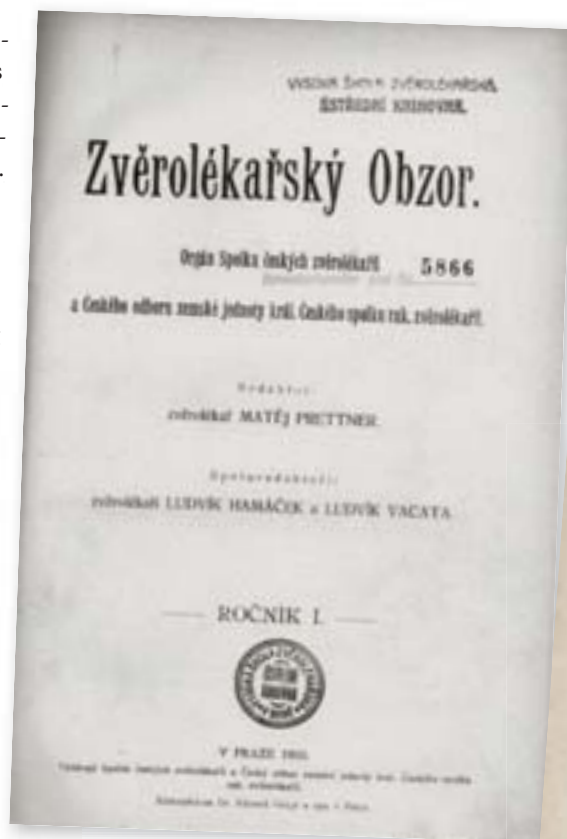
Tierartzterei. V letech 1784–1786 jej vydával profesor na Stolicí zvěrolékařství Karlovy univerzity v Praze Jan Nepomuk Knobloch (*1757–†1818).

První český časopis pro zvěrolékaře u nás byl **Český zvěrolékař**. Vydával jej od roku 1891 zvěrolékař Josef Feifar. Časopis vycházel do roku 1904. Byly zde otištěné různé odborné úvodníky ze zvěrolékařství, např. informace o nemocích zvířat, byly zde úvahy o VŠ vzdělávání, rubriky o ko-

vářství, sportu. Byly zde otiskovány i fejetony a básně. Časopis přinášel informace o veterinárních opatřeních a vyhláškách a byl využíván i k inzerci. (OBR. 1)

Druhým česky psaným zvěrolékařským časopisem byly **Zvěrolékařské rozhledy**. Vydával je od roku 1894 zvěrolékař Josef Taufer (*1869–†1940). Tento název nesl časopis pouze jeden rok, druhý rok vyšel s názvem **Časopis zvěrolékařů českých** a dalším rokem došlo opět k úpravě názvu, a to na **Časopis českých zvěrolékařů**. Celkem bylo vydáno sedm ročníků. Při přípravě časopisu do tisku se dostal Josef Taufer do finanční tísně. Předplatitelů bylo málo, požadovanou subvenci od císaře Františka Josefa I. nedostal a tak byl nucen vydávání časopisu přerušit a pak jej vydal vlastním nákladem. Vydržel s vydáváním do roku 1903. (OBR. 2)

V témže roce počal vycházet nový časopis **Zvěrolékařský obzor**. Vznikl jako odborný časopis ryze stavovský a sehrál nezastupitelnou úlohu v rozvoji zvěrolékařství v první polovině 20. století u nás. Jeho prvním odpovědným redaktorem se stal zvěrolékař Matěj Prettner (*1866–†1907). Po Prettnerově odchodu z redakce nastala záhy krize ve vydávání toho časopisu. V roce 1909 převzal redakci Zvěrolékařského obzoru v nevalném stavu prof. MUDr. a magistr zvěrolékařství Theodor Kašpárek (*1864–†1930), který přednášel zvěrolékařství na odboru zemědělství a lesního inženýrství na české technice v Praze. Žel ani tato výrazná osobnost časopis nezachránila. Nebylo přispívajících, nebyl odbyt mezi zvěrolékaři. Až po dvou letech začal časopis znovu vycházet za redakčního vedení zvěrolékaře Aloise Slavíka (*1877–†1919) s přerušením v letech válečných (1915–1918). Potom již vycházel bez přestání až do roku 1944 a tímto rokem časopis skončil. Vydávání časopisu bylo zastaveno německou okupační mocí. V redakci působila řada zvěrolékařů – mimo jiné Ludvík Hamáček, Ludvík Vacata, Karel Premus, Josef Svoboda, dále pak prof. MVDr. František Ševčík, MVDr. František Štencl, prof. MVDr. Alois Hanslian, MVDr. Josef

(3) Velmi významný stavovský časopis pro zvěrolékaře

Životský, MVDr. Emil Kutěj, MVDr. František Mazel a MVDr. Josef Verner. (OBR. 3, 4)

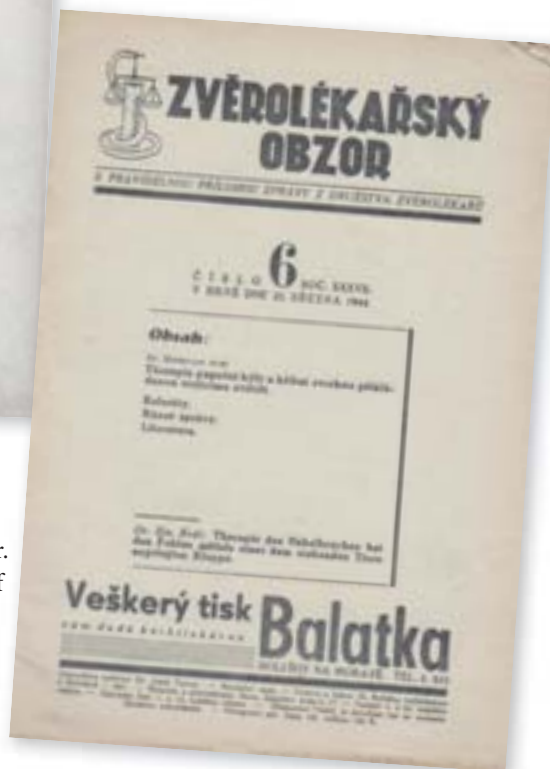
Zvěrolékařský obzor byl vydáván s přílohami. Ty vycházely většinou krátkou dobu, někdy jen čtvrtletně. Takovou přílohou byl **Stavovský věstník československého zvěrolékařství**, označený původně jako **Věstník**. Vyšel poprvé v roce 1920 a pokračoval jen do roku 1923.

(5) Časopis nahrazující Zvěrolékařský obzor

Další přílohou byl čtvrtletník s názvem **Sborník zvěrolékařský**, který vyšel pouze v letech 1921 a 1922 a v roce 1923 jako **Zvěrolékařský sborník**. Redakci vedl prof. MVDr. František Ševčík (*1886–†1930). V roce 1924 byl změněn formát Zvěrolékařského obzoru a potom již Zvěrolékařský sborník nevyšel.

V roce 1921 vycházela za redakčního vedení prof. MVDr. Aloise Hansliana (*1885–†1948) další příloha Zvěrolékařského obzoru pojmenovaná

(4) Poslední ročník Zvěrolékařského obzoru

Zvěrolékařské rozpravy. Vycházela až do roku 1944 a se zrušením Zvěrolékařského obzoru zanikla.

Jako samostatná příloha Zvěrolékařského obzoru vycházel za vedení redakce MVDr. Vladimírem Chládkem (*1895–†1966), který byl zaměstnán jako důstojník na Ministerstvu národní obrany, časopis **Vojenské veterinářství**. Vznik časopisu byl odezvou na nástup a rozvoj motorizace armády. Vojenská veterinární služba začala přecházet od hipiatrie k prevenci a profylaxi a také k hygieně potravin. Časopis vycházel jako čtvrtletník od roku 1932 do roku 1939.

V roce 1909, v období potíží ve vydávání Zvěrolékařského obzoru, vychází časopis **Zvěrolékařský věstník** s přílohou **Chov domácích zvířat**. Vydával ho zvěrolékař František Dvořáček. Časopis neměl dlouhého trvání, neboť vyšly pouze dva ročníky.

Zvěrolékaři Němci, kteří působili na našem území v oblastech osídlených německou menšinou, vydávali od roku 1921 svůj vlastní časopis **Tierärztliches Archiv für die Sudetenländer**. Zakládajícími redaktory byli prof. Hermann Dexler, přednosta Ústavu zvěrolékařství na německé lékařské fakultě při Karlově univerzitě v Praze a Dr. med. vet. E. Januschke. Časopis měl část vědeckou a část stavovskou. Od čtvrtého ročníku se změnil název časopisu na **Prager tierärztliches Archiv** a od pátého ročníku na **Prager Archiv für Tiermedizin und vergleichende Pathologie**. V jeho obsahu byla zřejmá snaha prosazovat nacistickou ideologii. Přestal vycházet v roce 1938.

V roce 1930 začal vycházet samostatný časopis **Věstník zvěrolékařské komory**. Pod tímto názvem vycházel až do roku 1937. Jako redaktori zde působili MVDr. Jaroslav Páv (*1890–†?), MVDr. Bohumil Kadenský (*1901–†1978) a MVDr. Josef Goetz (*1893–†?). Časopis dvakrát změnil název – v roce 1938 byl vydáván pod názvem **Věstník česko-slovenských veterinářů** a na začátku okupace v roce 1939, jakožto reakce na nové politické poměry, se z něj stal **Věstník českých veterinářů**. V roce 1944 bylo vydávání zastaveno a pokračovalo vydáním několika čísel v roce 1945.

Za zmínku stojí vydávání mezinárodního časopisu **Revue veterinaire slave**. Časopis byl oficiálním tiskovým orgánem Svazu slovanských veterinářů. V letech 1933–1938 vyšlo několik čísel nahodile seřazených do tří ročníků. V mezinárodní redakci působili zástupci polských a československých veterinářů a veterinářů tehdejší Jugoslávie. O založení časopisu se zasloužil a vedoucím redaktorem za Československo byl MVDr. Vladimír Chládek (*1895–†1966). Spolupracovali i učitelé Vysoké školy zvěrolékařské v Brně. V časopise byla publikována abstrakta článků z řady slovanských veterinárních periodik.

Krátkou dobu – od roku 1941 do roku 1944 – vycházela příloha Zvěrolékařského obzoru s názvem **Potravinářství**, kterou redigoval MVDr. Bohumil Kadenský (viz výše).

V době okupace Československa bylo vydávání Zvěrolékařského obzoru i s jeho přílohami a i Věstníku zvěrolékařské komory zastaveno. Náhradou za ně byl vydáván dvojjazyčný časopis **Pražský veterinářský obzor**, německy **Prager tierärztliche Rundschau**. Vycházel však velmi krátce, a to pou-

(6) První po válce založený zvěrolékařský časopis

ze v roce 1944. Redaktorem byl MVDr. Alois Navrátil (*1889–†?). (OBR. 5)

Po válce vychází od června 1945 několik čísel **Věstníku českých veterinářů**. V roce 1946 založila obnovená Komora veterinárních lékařů **Časopis československých veterinářů**. Časopis měl nahradit Zvěrolékařský obzor. Zaslouhou redaktora MVDr. Vladimíra Chládky, jinak též vedoucího veterinárního odboru na Ministerstvu národní obrany, měl časopis výbornou úroveň. Vycházel čtvrtletně do roku 1950, kdy byla Komora zrušena, neboť došlo k zásadní reorganizaci veterinární služby. Veterinární služba byla ze-

(8) Nové periodikum pro veterinární specialisty

státněna. Vznikla potřeba založení nového časopisu. (OBR. 6)

Nastává „éra“ časopisu **Veterinářství**. První číslo vyšlo v roce 1951 za redakčního vedení MVDr. Oldřicha Svobody (*1898–†1988). Ten v té době působil jako vedoucí oddělení Krajského národního výboru v Brně a roku 1952 se stal vedoucím Ústavu veřejného a soudního veterinářství na Vysoké škole zvěrolékařské

(7) První ročník v letošním roce jubilejícího Veterinářství

v Brně. Kromě již uvedeného prof. MVDr. Oldřicha Svobody redakci Veterinářství řídili doc. MVDr. Jan Čarvaš, CSc., ing. Jaromír Blažke, prof. MVDr. Rudolf Böhm, CSc., MVDr. Mirko Treu, CSc., MVDr. Hana Žertová. Od roku 2004 vykonává funkci šéfredaktora MVDr. Karel Kovařík.

Odborný stavovský recenzovaný časopis pro veterinární lékaře Veterinářství vychází měsíčně. Cílem časopisu je informovat širokou odbornou veřejnost, včetně studentů veterinární medicíny, o veterinárních aktivitách v celé jejich šíři. Sdělení mají formu přehledových článků, kazuistik, jsou zde prezentovány výsledky experimentů, informace z kongresů, konferencí a seminářů, anotace a recenze vydaných knih, jsou připomínána výročí významných veterinárních lékařů. (OBR. 7)

Od roku 2004 vychází časopis **Veterinární klinika**. Šéfredaktorem je MVDr. Karel Kovařík. Časopis je určen pro veterinární lékaře, kteří se zabývají klinickou praxí zvířat zájmových chovů. Vychází šestkrát do roka. (OBR. 8)

O rok dříve začal vycházet odborný časopis **Veterinární lékař**. V podtitulu má uvedeno Časopis pro klinickou

praxi v oboru malých zvířat. V současné době redakci vede prof. MVDr. František Jelínek, CSc.

Po obnovení zvěrolékařské komory (v roce 1990) byl v roce 1994 založen stavovský **Časopis Komory veterinárních lékařů České republiky**. Časopis byl v roce 2006 přejmenován na **Zvěrokruh**. Je v současné době řízen redakční radou pod vedením MVDr. Vladimíra Rejčka. Náplní časopisu jsou zprávy o činnosti komory, názory, kritika a polemika, informace, výzvy, společenská kronika, inzerce, právní poradna, daňová poradna a uskutečněné a plánované akce včetně příspěvků k historii veterinární medicíny.

Vědecké veterinární časopisy

Podmínky pro publikování vědeckých prací se v mladé republice rozvíjely vcelku příznivě. Z Ministerstva školství a osvěty přicházela každoročně dotace na tisk vědeckých prací. A tak již v roce 1922 mohly být založeny na základě usnesení profesorského sboru Vysoké školy zvěrolékařské v Brně **Biologické spisy**. Redakci vedl vynikající badatel, zejména na poli entomologie, MUDr. Karel Šulc (*1872–†1952), profesor histologie a embryologie na Vysoké škole zvěrolékařské v Brně. Později byl redakčním vedením časopisu pověřen PhDr. Oldřich Vilém Hykeš (*1895–†1955), docent biologie a parazitologie na téže vysoké škole. Biologické spisy byly zaslány v počtu kolem 300 kusů k reciproční výměně za časopisy zahraniční. (OBR. 9)

O dva roky později vznikly za redakčního vedení vynikajícího internisty prof. MVDr. Františka Krále (*1892–†1980) **Klinické spisy**. Podíl na vedení tohoto odborného vědeckého časopisu měli též buiatrik prof. MVDr. Antonín Klobouk (*1885–†1956) a bakteriolog prof. MVDr. František Ševčík (viz výše). Spisy byly určeny hlavně pro uveřejňování vědeckých příspěvků z oborů preklinických a zejména klinických. (OBR. 10)

Snaha po publikování vědeckých poznatků sice sílila, ale v roce 1936 se tyto časopisy sloučily. Nový časopis nesl název **Spisy Vysoké školy zvěrolékařské**. Spisy Vysoké školy zvěrolékařské vycházely poměrně krátkou dobu – od roku 1937 do roku 1939. Okupace Československa a válečné události vydávání přerušily.

K obnově jejich vydávání došlo až v roce 1949. Redakci vedl parazitolog doc. MVDr. Václav Dyk

(*1912–†1995), za spolupráce anatoma prof. MVDr. Jana Koldy (*1895–†1958). Název se změnil na **Spisy Vysoké školy veterinární**. Časopis vycházel do roku 1952.

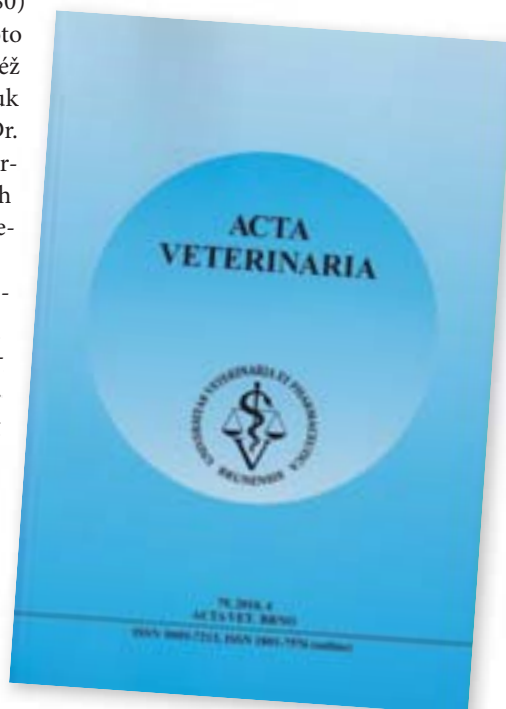
Samostatnost Vysoké školy veterinární byla v tehdejší atmosféře reorganizace vysokého školství v roce 1952 zrušena a škola byla přiřazena v roce 1953 k Vysoké škole zemědělské v Brně jako jedna z je-

(9) První vědecký časopis Vysoké školy zvěrolékařské v Brně

jích fakult. Změněn byl i název vědeckého časopisu **Spisy Vysoké školy veterinární**. Od roku 1953 do roku 1968 to byl **Sborník Vysoké školy zemědělské, řada B – Spisy fakulty veterinární**. Od roku 1969 až dosud časopis existuje pod názvem **Acta**

(11) Současný vědecký časopis vydávaný VFU Brno

(10) Další v pořadí z vědeckých časopisů Vysoké školy zvěrolékařské v Brně

veterinaria Brno. Vydavatelem je v současné době Veterinární a farmaceutická univerzita Brno. Vychází v jazyce anglickém. Dlouholetou předsedkyní redakční rady byla prof. MVDr. Eva Baranyiová, CSc., nyní je předsedkyní doc. MVDr. Miloslava Lopatářová, CSc. (OBR. 11)

Dalším vědeckým veterinárním časopisem je **Veterinarni Medicina**. Vychází od roku 1956, nejprve jako součást Sborníku Československé akademie zemědělských věd s názvem **Sborník ČSAZV – Veterinární medicína**, později jen **Veterinarni Medicina**. Prvním vedoucím redaktorem byl patomorfolog prof. MVDr. Vincenc Jelínek (*1896–†1962), potom to byl chirurg a ortoped prof. MVDr. Emanuel Král (*1911–†1993). Časopis vychází v jazyce anglickém a na postu vedoucího redaktora dlouhou dobu působí prof. MVDr. Karel Hruška, CSc.

V letošním roce jubilující časopis Veterinářství odvedl za dobu svého vydávání dobrou práci na poli praktické veterinární medicíny a při rozšiřování veterinárně medicínského vědění u studentů. Významně přispěl, přes různé dopady doby, ve které vycházel, ke kultivaci českého veterinárního prostoru.

Časopisy určené k publikování vědeckých prací měly vždy velmi dobrou úroveň. Zasloužily se o to, že česká veterinární věda vešla ve známost v zahraničí.

■ text: **Čeněk Červený**
Jaroslav Doubek

1. 4. 2011 ■ Na místo referentky pro vnější vztahy a tiskové mluvčí VFU Brno nastoupila Mgr. Alena Sýkorová (kl. 2010, sykorovaa@vfu.cz)

7. 4. 2011 ■ Akreditační komise zahájila na univerzitě svou kontrolu zaměřenou na hodnocení vnitřních předpisů, přijímacího řízení, průběhu studia, ukončování studia a udělování titulů.

8. 4. 2011 ■ Komise IGA VFU Brno vybrala projekty pro řešení na rok 2011. Na FVL se bude řešit 16 projektů ve výši 3 647 tis. Kč, na FVHE 20 projektů ve výši 4 244 tis. Kč a a FaF 13 projektů ve výši 2 337 tis. Kč.

12. 4. 2011 ■ Před budovou Centra informačních technologií byla dokončena oprava chodníku a komunikace. Díky příznivému počasí trvaly stavební práce jen jeden den a areál univerzity hezky prokoukl.

12. 4. 2011 ■ Na VFU Brno zavítal zpravodajský štáb České televize. Natáčel zde reportáž o Kurzu odchytu toulavých a opuštěných zvířat, kterého se zúčastnili příslušníci městské policie a záchranných stanic. Reportáž byla odvysílána tentýž den v pořadu Události v regionech na ČT1.

15. 4. 2011 ■ Ústav technologie léků dnešního dne zprovoznil novou automatickou disoluční linku. Přístroj, který byl hrazen z grantu FRVŠ, slouží ke stanovení množství uvolňovaného léčiva z lékových forem.

15. 4. 2011 ■ Galerie sportovní haly VFU Brno se v odpoledních hodinách rozvlnila v pestrých barvách šátků a sukýnek účastnic semináře Orientálních tanců pro začátečníky i pokročilé. Vysokoškolský sportovní klub VFU Brno pořádá pro velký zájem tento seminář už třetím rokem.

16. 4. 2011 ■ A u sportu ještě zůstaneme. VFU Brno uspořádala 1. ročník Veterina openflorbal game, kterého se mohli zúčastnit nejen současní a bývalí studenti VFU Brno, ale i studenti z ostatních brněnských vysokých škol. Na turnaji se utkalo 12 smíšených družstev. Naše družstvo s názvem „Koukej mazat“ se umístilo na pěkném 3. místě.

21. 4. 2011 ■ Jaké nemoci trápí přeživkavce v Turecku a jak je tamní veterináři léčí – o tom velice zajímavě přednášel host FVHE, Prof. Dr. Rifki Haziroglu, děkan Fakulty veterinární medicíny Univerzity v Ankaře.

XVI. Studentská vědecká konference na FaF VFU Brno

Osmnáct studentů, možná i budoucích vědců, FaF VFU Brno prezentovalo veřejnosti výsledky svého bádání na XVI. ročníku Studentské vědecké konference, na které se zároveň soutěžilo o Cenu děkana za akademický rok 2010/2011. Konference se konala 26. dubna v posluchárně a seminární místnosti Pavilonu farmacie VFU Brno.

Těsně před devátou hodinou ranní se v posluchárně Pavilonu farmacie sešli lehce nervózní soutěžící, jejich spolužáci, kteří je přišli podpořit, a odborná porota. Studentskou vědeckou konferenci zahájil úvodním slovem děkan fakulty Doc. RNDr. Milan Žemlička, CSc. Upozornil studenty na to, že veřejná obhajoba jejich výzkumu je velice dobrou zkušeností pro obhajobu diplomové práce a dobrým základem pro pokračování v další vědecké činnosti.

Jako každý rok tak i letos se soutěžilo ve třech sekcích. Každý účastník měl na své vystoupení vyhrazeno 15 minut. A jaká byla témata? Řešil se například experimentální model protinádorové terapie založený na epigenetických změnách u buněk leukémie a mnohočetného myelomu, genetická predispozice k celiakii, stabilita antibiotik v roztocích pro intravenózní podání, inhibice ureázy rostlinnými extrakty, ale i vývoj moderní lékové formy nebo spoluúčast pacienta na farmakoterapii.

Odborná komise se shodla na tom, že studenti FaF VFU Brno opět dokázali udržet vysokou kvalitu svých prací. „Na základě takovéto veřejné prezentace si i učitel udělá další představu o tom, kterého ze studentů si pak vybere do svého vědeckého týmu,“ uvedla doc. PharmDr. Miloslava Rabišková, CSc.

„Prostřednictvím této soutěže se dostává do povědomí veřejnosti i specializace výzkumné činnosti na naší fakultě“, spatřuje další přínos prof. RNDr. Jozef Csöllei.

O půl dvanácté začal děkan farmaceutické fakulty vyhlášovat výsledky konference. Vítěz získal v každé sekci částku 12.000 Kč, soutěžící na druhé pozici 9.000 Kč a na třetí finanční odměnu ve výši 6.000 Kč. Sponzorem Studentské vědecké konference byla firma Phoenix. Z každé sekce pak postoupily dvě práce do nad-

Zahájení konference

národního kola, ve kterém naši studenti slaví pravidelně úspěch.

Výsledky XVI. Studentské vědecké konference a Ceny děkana za akademický rok 2010/2011:

Sekce biologická:

1. místo – Pavla Zálesáková, 5. roč. (Autofagie – mapování fosforylačních míst ATG 13)

2. místo – Alžběta Jugová, 2. roč. (Experimentální model protoinádorové terapie založený na epigenetických změnách u buněk leukémie a mnohočetného myelomu)

3. místo – Petra Vystrčilová, 4. roč. (Genetický screening predispozice k celiakii)

Sekce chemická:

1. místo – Jana Radecká, Jana Krucinová, 5. roč. (Syntéza potenciálních atomistů $\beta 3$ – adrenergických receptorů)

2. místo – Dominika Mešková, 4. roč. (Fytochemický profil a biologická aktivita vybraných zástupců rodu *Plectranthus*)

3. místo – Nada Davidovičová, 4. roč. (Inhibice ureázy rostlinnými extrakty)

Sekce ostatních farmaceutických disciplín:

1. místo – Barbora Vraníková, Eliška Zahradková, 5. roč. (Hydrofilně-lipofilní matrice na bázi oxycelulosity s řízeným uvolňováním kofeinu)

2. místo – Eva Příkrylová, 5. roč. (Spoluúčast pacienta na nákladech na farmakoterapii po 1. 4. 2009)

3. místo – Denisa Fijasová, 5. roč. (Výdaj liečiv – Porovnanie, ČR a SR)

■ text: **A. Sýkorová**
foto: autorka

VFU Brno, Královo Pole a Encyklopedie města Brna

Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství ve spolupráci s Klubem dějin veterinární medicíny a farmacie VFU Brno, Oddělením správy dokumentů VFU Brno a Internetovou encyklopedií dějin Brna uspořádal 27. dubna jarní seminář s názvem „VFU Brno, Královo Pole a Encyklopedie dějin města Brna“. Velice vzácným hostem na této přednášce byla historička Mgr. Milena Flodrová, která zasvětila svůj život historii města Brna a jeho zajímavostem.

Hlavním tématem střeďečního odpoledne bylo samozřejmě Královo Pole, kte-

Význam Králova Pole nadále rostl. Bylo jednou z nejbohatších vesnic u Brna, začínal se zde rozvíjet průmysl, proto došlo roku 1844 k jeho povýšení na městys, který měl radnici na Mojžírově náměstí. A jestlipak jste věděli, že tady začala jezdit v pořadí třetí městská hromadná doprava v Rakousku – Uhersku? Roku 1869 spojila tzv. koňka Moravské náměstí s místem, kde se nachází Semilasso. Po této zachované trati proto dnes jezdí tramvaj č. 1. Dalším významným mezníkem v dějinách Králova Pole bylo povýšení na

Rozhovor

Paní Milena Flodrová (nar. 1935) patří doslova k historiografickým celebritám. Dějinám

Brna se věnuje už téměř sedmdesát let. V roce 2001 obdržela za své dílo Cenu města Brna, o pět let později pak Cenu Jihomoravského kraje. Po skončení semináře si udělala čas a poskytla nám rozhovor.

Paní Milenko, co Vás přivedlo ke studiu dějin Brna?

Po ukončení studia historie a archivnictví jsem začala pracovat v Muzeu města Brna na Špilberku. Během těch více než čtyřiceti let jsem nasbírala obrovské množství zajímavostí týkajících se Brna. Dělá mi obrovskou radost, když s nimi mohu seznámit i širokou veřejnost prostřednictvím přednášek, besed nebo článků. V Brně žiji od 4 let, navíc k jeho dějinám jsem po vystudování vysoké školy začala mít i pracovní vztah, který se zrodil v lásku.

Jaký význam přisuzujete internetové „Encyklopedii dějin města Brna“?

Obrovský. Je to moderní způsob evidování našich dějin, navíc snadno přístupný ostatním. Spolupracujeme s každým, kdo spolupracovat chce a přinese důvěryhodné podklady, které odborníci prověří. Konkrétně rozvíjení hesel z oblasti veterinářství se daří díky velice ochotné spolupráci s MVDr. Pavlem Braunerem, Ph. D., a Mgr. Evou Zatloukalovou.

Jakou sekci v „Encyklopedii dějin města Brna“ doplňujete především?

Já se zaměřuji především na ulice a jejich názvy. Snažím se vytvořit abecední výčet městských částí, jejich ulic a v neposlední řadě i osobností, které jsou s nimi spojeny.

Jaké máte plány do budoucna?

Vzhledem k mému věku se už snažím omezovat veřejné přednášky. Třídím doma své materiály a přemýšlím, komu je odkázat. Jinak samozřejmě budu nadále vypomáhat s internetovou encyklopedií a budu se věnovat soupisu názvů brněnských ulic.

■ Pohled na účastníky semináře

ré vždy patřilo k nejsvébytnějším ze všech předměstských obcí, jež byly v moderní době připojeny k Brnu. Paní M. Flodrová prezentovala zajímavá historická fakta v odkazu na internetovou „Encyklopedii dějin města Brna“, která obsahuje různě pospojované údaje a chronologicky řazená data.

Účastníci semináře si poslechly zajímavosti o vzniku Králova Pole ve 13. století. Název osady vznikl podle toho, že to byla „králova země“. Další významnou událostí bylo roku 1375 založení kláštera kartuziánů Janem Jindřichem, bratrem Karla IV. Kartuziáni měli velice přísnou řeholi, mniši nosili po celý rok pouze režné košile, chodili bosí a nesměli komunikovat s ostatními lidmi mimo řád.

město roku 1905 císařským reskriptem, ale hlavně souhlas s připojením k Brnu 6. dubna 1919, ke kterému se po 1. světové válce připojily Husovice a dalších 23 obcí v okolí.

V poválečné atmosféře zmínila Mgr. M. Flodrová i vznik Vysoké školy zvěrolékařské v prosinci 1918. V souvislosti s „Encyklopedií dějin města Brna“ upozornila na hesla, která s VFU Brno souvisí. Historici pracují na evidenci veterinářů a rektorů VFU Brno. Hlavními spolupracovníky právě v této sekci encyklopedie jsou MVDr. Pavel Brauner, Ph. D., a Mgr. Eva Zatloukalová.

■ text: A. Sýkorová
foto: autorka

■ text: A. Sýkorová
foto: A. Krátký

26. 4. 2011 ■ FaF VFU Brno uspořádala letos už XVI. ročník Studentské vědecké konference a udělovala Cenu děkana za rok 2011. Podrobnosti se dovíte na str. 34.

27. 4. 2011 ■ V odpoledních hodinách se vydala výprava studentů pod vedením PhDr. Petra Krátkého, Ph.D., na „Bohatýrskou trilogii“. Tato dobrodružná akce se tentokrát uskutečnila na východním Slovensku. Vůdce výpravy pravil: „Pomni, že život lidský se dělí na dvě kvalitativně odlišné části – před Tvojí účastí na Bohatýrské trilogii a po ní.“ Co bude „po“, se dovíte v příštím čísle Vita Universitatis.

29. 4. 2011 ■ VFU Brno hostila volejbalový turnaj s mezinárodní účastí. 21. ročníku volejbalu farmaceutických a veterinárních vysokých škol se zúčastnily týmy z Německa a Slovenska. V ženském souboji obsadily zaměstnankyně VFU Brno 3. místo, studentky místo páté. V kole mužů se zaměstnanci VFU Brno mohou pyšnit 2. příčkou, studenti skončili těsně pod stupni vítězů na čtvrté pozici.

4. 5. 2011 ■ Akademický senát univerzity projednal a schválil výroční zprávy o činnosti i hospodaření a hodnocení činnosti za rok 2010.

O pohár akademické krve ■ Fakultní nemocnice Brno uspořádala pro školní rok 2010/2011 soutěž v dárcovství krve a ta právě vrcholil! Účastníci se jí také VFU Brno společně s pěti dalšími brněnskými veřejnoprávními univerzitami. Do soutěže se mohou zapojit všichni řádní studenti v prezenční formě studia. A důležitá informace – počet dárců bude přepočítán ve vztahu k počtu studentů k prvnímu dni letního semestru akademického roku 2010/2011. Zájemci z řad studentů mají možnost zajít na odběr na Transfuzní stanici FN Brno do 30. června, kdy soutěž končí. Vedení FN Brno pak z každé vysoké školy vylosuje jednoho dárce, kterého odmění knižní poukážkou v hodnotě 3.000 Kč.

Studenti VFU Brno sklidili úspěch v zahraničí ■ Na 54. ročníku konference Študentská vedecká a odborná činnosť v Košicích získali 2. místo za své práce: Tomáš Reitschmied (FVHE) - „Antibiotická rezistence u bakterií *Escherichia coli* izolovaných z drůbežích brojlerů“ a Ludmila Stropnická (FVL) - „Výskyt endo- a ekto-parazitů u lam a alpak v České republice“. Gratulujeme!

Brouzdání Encyklopedií dějin města Brna

Nápad vytvořit projekt o dějinách jihomoravské metropole vznikl na základě podnětu a zájmu veřejnosti, která prahla po informacích, jež by mohla snadno získat právě prostřednictvím internetu. Proto tým archeologů, historiků, architektů a historiků umění za spolupráce širokého kolektivu odborných pracovníků řady brněnských výzkumných, kulturních a vzdělávacích institucí vytvořil kulturně informační portál www.encyklopedie.brna.cz Ten spatřil světlo světa v roce 2004. Účastníkům jarního semináře ho představily PhDr. Irena Loskotová a Jitka Šibíčková, pracovnice Muzea města Brna.

Internetová encyklopedie funguje na principu propojených hesel a uživatelé internetu tak mohou doslova brouzdat brněnskou historií. Webový portál nabízí například sekci Osobnosti, Události,

Ulice, Stavby, Objekty, Školy, Fotografie, Archeologie, Literatura a jiné.

Encyklopedie je živým, stále se rozvíjícím organismem. Průběžně jsou zpracovávána nová hesla a současně doplňovány či upravovány starší záznamy. V současné době je zaevidováno přes 30 tis. záznamů a více než 11 tis. obrázků.

Zájem uživatelů od zveřejnění projektu neustále stoupá. Encyklopedie získala několik ocenění s ohledem na skutečnost, že se jejím prostřednictvím podařilo prolomit „kamenné“ limity muzeí a rozšířit jejich působnost doslova do domácností. Záměrem do budoucna je vzájemné propojení encyklopedií jednotlivých měst v České republice, které vznikají na základě té brněnské.

■ text: A. Sýkorová

Vernisáž výstavy Con-front-ace

Kabinet dějin veterinární medicíny a farmacie Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství VFU Brno se na čas proměnil ve výstavní galerii nejen z historie veterinárního a farmaceutického vzdělávání, ale nově také z výtvarných děl z pera a štětce přednosty ústavu, pana MVDr. Pavla Braunera, Ph.D.

Slavnostní vernisáž výstavy se slovní hříčkou „Con-front-ace“ v názvu proběhla dne 19. dubna v rámci oslav životního jubilea dr. Braunera. Vystavený průřez tvorby dr. Braunera, převážně z posledního desetiletí, je procházkou mezi autory blízkými světy. Akvarely voní řeckým a chorvatským pobřežím, grafiky zpodobňují veterinární tematiku především s motivem koně. Nechybí oleje a grafiky s vyobrazením historických staveb města Brna, dominant evropských velkoměst, ani intimní malby ze světa ženských aktů.

Zájemci o jedinečnou výstavu, která se koná jednou za půl století, ji mohou na kabinetu dějin po domluvě s pracovníky Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství VFU Brno shlédnout do konce června.

■ text: B. Šolcová
foto: A. Krátký

Vernisáž výstavy a slovo emeritního rektora, prof. V. Suchého

Pohled na vystavená díla

2. ročník fotografické soutěže 4. 5.–30. 9. 2011 „OBDIV“

Loni byl odstartován první ročník fotografické soutěže na půdě Veterinární a farmaceutické univerzity Brno. Přihlásilo se do ní velké množství zájemců a porota to při výběru těch nejlepších snímků neměla vůbec snadné. Nejúspěšnějších deset fotografií je zarámováno a vystaveno v budově rektorátu.

Nastal čas vyhlásit druhý soutěžní ročník. A není vhodnějšího okamžiku než v den konání Majálesu, tedy od středy 4. května. Tentokrát to bude soutěž na téma „Obdiv...“. Uzávěrka soutěže je 30. září 2011.

A co si pod tématem „Obdiv“ můžete představit? Například náplň vašeho studia, v čem vidíte smysl svého budoucího povolání a co na nich obdivujete. Určitě si uvědomíte, že každý den se na univerzitě naskytne okamžiky, ať už při bádání, léčbě zvířecích pacientů, nebo při vašich studijních či sportovních výkonech, které obdiv zaslouhují.

Podmínky fotografické soutěže:

Obecné:

- Vyhláшателеm soutěže je redakce časopisu Vita Universitatis. Zúčastnit se může každý zaměstnanec a student VFU Brno.

- Každý z účastníků se může zúčastnit se svou fotografií, barevnou i černobílou, v obvyklém formátu jpg, tif., ve velikosti 2 580 x 1932 px a odvozené větší. Fotografie musí být opatřeny popiskem, jménem a příjmením autora a kontaktem na osobu autora (telefon, e-mail).

- Složení hodnotící poroty stanoví vyhlášovatel. Porota vybere vítězné fotografie na 1. – 5. místě. Vítězové soutěže budou ohodnoceni finanční odměnou ve výši: 1. místo 10 tis. Kč, 2. místo 7 tis. Kč, 3. místo 5 tis. Kč, 4. místo 3 tis. Kč, 5. místo 1 tis. Kč. Rozhodnutí poroty bude veřejně vyhlášeno 18. října 2011.

Ostatní:

- Fotografie mohou být předávány zasláním fotografie na uvedenou adresu tiskové mluvčí VFU Brno sykorovaa@vfu.cz

- Zasláním fotografie do soutěže vyjadřuje účastník vůči vyhlášovateli tu skutečnost, že je oprávněn s fotografií nakládat, zejména, že je jediným autorem fotografie; v případě spoluautorství je nutno doložit souhlas všech autorů fotografie. Zasláním fotografie do soutěže uděluje účastník vyhlášovateli oprávnění k použití fotografie nejen v rámci soutěže, ale i v rámci

dalších aktivit spojených především s propagací univerzity. Toto oprávnění se poskytuje jako bezúplatné, nevýhradní, teritoriálně a časově neomezené; vyhlášovatel soutěže není povinen jej využít.

- Každý účastník je povinen při pořizování fotografií dbát oprávněných zájmů a práv třetích osob, zejména osob na fotografii a jejich soukromí a práv na ochranu osobnosti. Zasláním fotografie do soutěže dává účastník vůči vyhlášovateli jednoznačně najevo, že splnil podmínky tohoto odstavce a že souhlasí s tím, že zcela odpovídá za porušení těchto práv.

- Vyhlášovatel bude nakládat s poskytnutými osobními údaji účastníků v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Předáním osobních údajů pro potřeby soutěže souhlasí účastník s tím, že vyhlášovatel je oprávněn zveřejnit jméno a příjmení účastníků ve fotosoutěži. Vyhlášovatel je oprávněn zpracovávat osobní údaje poskytnuté účastníkem. Vyhlášovatel si vyhrazuje právo kdykoli změnit podmínky soutěže.

Naše porota se už nyní těší, jak bude obdivovat vaše vydařená a především obdivuhodná fotografie.

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

ISSN 1803-3830

